UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Index Baldi Pervsini. I. V. D. In prælectiones in totum Codicem Iustinianeum locupletißimus

... In Qvartvm Et Qvintvm Codicis Libr. Praelectiones / Additionibvs Philippi Decii ...

Baldus

Lugduni, M.D.LXI.

Donatio. ante nup. & sponsalijs.

urn:nbn:de:hbz:466:1-95990

Visual Library

a ℂ Prohibet. no. d. iſtis brocardis. videlicet ſi impeditur conſequens impeditur antecedens. ſi principale ⁊ cõſequẽs. ⁊ de omnib⁹ vide Barto. poſt gl. ⁊ Cy. i. l. ij. ff. de iu. om. iu. ⁊ ibi Bal. ⁊ Bar. in l. nõ dubiũ. de legi. ſ. vbi de ſecundo brocardo.

b ℂ Sed cõtra hãc regulam videtur diſtinguere Joã. an. i. c. ſolet. de ſen ten. excom. lib. vj. qui vult quod nõ poteſt fieri illud p qđ mandatum expedit facilius. vide q̃ dixi in ru. de fi. inſtru. vide glo. in ca. cũ olim abbas. de re iud. que dicit qđ expedit id q eſt iuxta mãdatũ, vide ibi ſcribẽtes, viđ tex. in c. prudẽtiã. de offi deleg. ⁊ gl. in c. cauſam. de re iudi. que dicit q venit. id eſt prebet formam dari, viđ Hoſt. ibi. ⁊ alios in d. c. prudentiã. dicitur qđ nõ venit. id eſt ꝑter formã mandati. d. c. to. i. d. c. cauſam que. dicunt quod ſi eſt de cõiunctis mandato, pōt facere ea que ſunt ꝑter. alias ſecus. And. Bar.

ℂ Et per hoc determinantur. No. quod pena impoſita reformantibus, non videtur impoſita proponentibus, ſi non informantur, ⁊ de iſto brocardo vide Bald. in l. cui iuriſdic io. ff. de iuriſ. om. iu. An. Barb.

d ℂ Permiſſiua. Vide q̃ no. Bar. in l. omnes populi. in. vj. q. verſicu. quarto quero. ff. de iuſti. ⁊ iur. ⁊ in l. ambitioſa. maxime. in verſ. tertia ⁊ ſecunda. vbi p omnia idem dicit quod Bal. hic. ff. de decr. ab or. fa.

e ℂ Unde ſi eſt permiſſum. Si permittitur priorib⁹ poſſe ſtatuere ſuper reddenda iuſtitia poſſunt eligere rectorem. et ſtatuere terminũ ad cãs dirimendas, vide qđ no. Bart. in proe. C. Jo. de imo. in ru. ff. ſol. ma. viđ tex. in c. ij. de procur. vbi prelatus i cõtractu quẽ rationabiliter facit, pōt apponere penam ⁊ obligare ſucceſſorem. ⁊ ibi dixit d. Abb. q ambaſiator conſtitut⁹ ad pacem faciẽdã poteſt apponere penam pro illa obſeruanda. licet illud non habuit in mandatis, vide que ibi dixi. ⁊ Ang. in l. ij. ff. de iuriſd. om. iudi. et i. l. bene a zenone. C. de quadri. preſcrip. And. Bar.

que tamen regula non eſt perpetua: qꝛ aliquã do prohibetur[a] aliquod principale, qđ debet eſſe perfectum, tamen non ꝓhibet antecedẽs, quod intendit ad illud. Cy. examinat hic illud
9 brocardum. ℂ † Et ſcias quod quatuor ſunt brocarda. vnum brocardum eſt, quod ſi impeditur principale ⁊ eius antecedens: ⁊ gloſ. hic dicit q iſta regula aliquãdo eſt vera per l. oratio. aliquando non, vt hic. ℂ Secunda regula eſt, quando prohibetur principale, ⁊ eius conſequens, vt. ſ. de legi. l. non dubium. ⁊ aliquando regula non eſt vera, qꝛ inter virũ ⁊ vxorem prohibetur donatio. que eſt principalis act⁹. ⁊ tamen nõ prohibetur traditio poſſeſſionis. ff. de acq. poſ. l. j. §. ſi vxori. ⁊ iſta ſunt duo brocarda de prohibitis ℂ Sunt alia duo brocarda de permiſſis. q aliquod principale permittitur, ⁊ eius antecedens intelligit eſſe permiſſum, vt ff. de iu. om. iud. l. ij. ℂ Sed in contrarium habemus: qꝛ ſi legatur fundus in ꝓprietate. nõ ideo intelligitur legata via ad fundũ. que via eſt quoddam preambulum materiale, ſeu conſiſtens in materia. ff. de vſufru. l. ſed ⁊ ſi quid. §. proprietatis ℂ Quartũ brocardũ eſt, cũ quid permittitur principaliter, ⁊ id qđ eſt conſequens, ſiue ſequella, intelligitur permitti. l. ſed addes. §. ſi quis mulierem. ff. locati.
10 ℂ † Sed contra hanc regulã[b] facit, qꝛ habens
b mandatũ ad agendũ, nõ videt habere mandatũ in cauſa recõuentionis: licet illud ſit quoddam depẽdens. quãquam in hoc gl. teneat cõtrarium in l. ſed ⁊ he. §. defendere. ff. de ꝓcur. ℂ Iſta quatuor brocarda ſimiliter examinantur p Cyñ. in l. ij. ff. de iu. om. iu. hic non examinat niſi tantũ vnũ: vtrũ prohibito aliquo, intelligat prohibitũ id per qđ peruenit ad illud. Et dicit Cy. qđ aut peruenitur ordinate, aut neceſſitate. primo caſu nõ eſt ꝓhibitũ. l. ſi quis officiũ. ff. de ritu nup. ſcđo caſu eſt ꝓhibitum: vt. l. oratio. ff. de ſpon. ℂ Tu dic q aut antecedens poteſt ſuſtẽtari in alia virtute quã actus principalis, vel nõ eſt actus principalis perpetuo ꝓhibitus. ⁊ tũc nõ eſt ꝓhibitũ antecedẽs. Aut nõ pōt ſubſtẽtari i alia virtute, vel eſt de perpetuo prohibitis, ⁊ tunc nõ vz antecedẽs vt. l. oratio. ℂ Tamen hic aduerte. qđ extẽſio principalis ad antecedens venit per interpretationẽ extenſiuã, cũ verba ſtatuti deficiant, vt d. l. oratio. in verbo ſuppleatur. que lex eſt not. quod interpretatio extenſiua, nõ eſt aliud quã interpretatio ſuppletiua, vbi verba deficiunt, ſed non deficit ratio. vt ibi patet. ℂ Et p hoc
c determinantur[c] due queſtiones. † qđ ſi prohi-
11 bitum eſt aliquid reformari in fauorẽ bannitorũ, ⁊ eſt impoſita pena reformantibus, tamen nõ eſt impoſita proponentibus, ſi non reformant: qꝛ ſtatuta penale nõ recipit interpretationẽ extenſiuã. ff. de acq. here. l. ſi ſeruũ. §. non
12 dixit. ℂ † Secundo eſt ar. ad. q. q ſi epiſcopus excommunicat eligentes, tamen per hoc non ſunt excõicati qui dãt voces in ſcrutinio, licet illud ſit preambulũ ad electionẽ. c. qꝛ propter. de ele qꝛ ille voces nõ ſunt electio: ſꝫ ordinent
13 ad electionẽ. ℂ † Circa brocarda permiſſiua[d]
d ſimiliter eſt dicendũ, qđ aliquo permiſſo, ꝑmittitur ei⁹ antecedens ſi eſt neceſſariũ ad illud,
e vnde ſi eſt permiſſum[e] priorib⁹ q poſſunt ſtatuere ſuper reddenda iuſtitia, poterit etiã eligere rectorẽ, ⁊ ei terminũ ſtatuere ad cauſas dirimendas, dũmodo ſpecialia ſtatuta nõ obſtent. ℂ Itẽ ſi poſſunt ſtatuere aliquod principale, poſſunt ſtatuere eius conſequens, ſiue executionẽ, ⁊ poſſunt deputare executorem, ⁊ adijcere penas: qꝛ poteſtas eorum eſt generalis ⁊ ordinaria: vt. ff. de iu. l. ij. §. his dat. ⁊ eſt §. ſi. ℂ Et not. q ſuper his brocardis. d. Bar. fundauit totum tractatum ſuum. in l. ambitioſa. de decre. ab ordi. faci. ⁊ ſurat⁹ fuit Petro.
14 ℂ † Ultimo no. q aliquid permiſſum ſequit ex aliquo prohibito, quando permiſſum fundatur in propria virtute, ſiue ſpeciali ratione. exemplum. Barbarius: qꝛ ſeruus prohibetur de iure eſſe pretor. ⁊ tamẽ ſi executus eſt preturam, vel iudicando. vz iudiciũ: qꝛ fundat in propria virtute, id eſt in propria ratione, que eſt fauor publicus: vt. ff. de offi. preto. l. Barbarius. Et adde quod no. in c. eos. de conſan. et affi. in cle. in gl. per hanc, ⁊. ſ. de bo. que li. l. nõ ſine. per do. Guil. de cug.

ℂ De dona. ante nup. ⁊c. Titu. iij.

ℂ Dictum eſt. ſ. de quibuſdã preambulis matrimonij. ſcilicet de ſponſalibus de futuro: de arris, ⁊ de pignoribus: vt patet in duobus titulis precedẽtibus. Sequebat videre de ipſis matrimonijs, id eſt de cõtractu matrimoniali verum qꝛ quandoq ſiunt quedã donationes ante matrimonium, que ſimiliter ſunt quoddã preambulum ad alliciẽdum iugales futuros, ⁊ parentes eorum ad matrimonium contrahendum, ideo de hoc tractatur⁹ Imperator ponit hunc titulum.

1 Maritus, ſi faciat donationem ante nuptias, tale donatũ poteſt conuerti in dotẽ. 2.
3 Contractus, quando preſumitur ſimulatus.
4 Qui rem iure proprio poſſeſſam poſtea precario poſſidet, a ſimulatiõis ſuſpitiõe eſt alien⁹.

ℂ Lex prima.

Multum intereſt. Donatio an̄ nu. poteſt in dotẽ cõuerti, niſi donatio in tpe matrimonij ſit collata. h. d. ℂ Caſus. ſponſus donauit ſponſe de futuro fundũ ſimplr, poſtea mulier eidẽ ſponſo dedit hunc fundum in dotẽ: ſolutũ eſt matrimonium, modo mulier vult repetere hunc fundũ per actionẽ de dote, maritus negat reſtituere qꝛ dicit potius ſuũ eſſe quã a muliere ipſum recepiſſe. R ñd. Imperator q multũ differunt inter ſe an fuerit donatio ſimplex, ⁊ poſtea in dotẽ fuerit data, ⁊ marit⁹ tenet reſtituere, an vero nõ ſimplex, ſed animo augendi dotẽ maritus confitet in dotẽ fundũ propriũ recepiſſe ab vxore, ⁊ tũc qꝛ illa nõ eſt vera dos, ſꝫ q̃dam donatio inter cõiuges, que nõ tenet. vxor talẽ rem repetere non poteſt. h. d. ℂ Ibi, vxori deſtinatione. id eſt ſponſe cõtractis ſponſalibus per verba de futuro. ℂ Ibi. an vero. no. hãc. l. ſpecialiter ad ea que ſiũt cã augẽdi dotẽ, vtrũ alia augmenta ſoluto ma. pñt repeti per p̃rez vxoris. ibi. accepiſſe, ſcꝫ in virũ. ℂ Ibi, nõ impeditur. qꝛ perfecta an̄ nuptias. ℂ Ibi dotis effecte, p nouũ ꝯctu dotis. ℂ Ibi peti. i. repeti. ℂ Ibi, pñt p mulierẽ. vel eius noie. ℂ Ibi, poſteriore. i. caſu. vbi dos cõſtituta eſt, ⁊ nõ ve
1 re. ℂ † Ibi. q in dotẽ ⁊c. no. tex. formaliter. q ſi vir an̄ nuptias facit donationẽ ꝑfectã, tale donatũ pōt cõuerti in dotẽ. ℂ Quero, an i tali donatione reqrat traditio, rñ. gl. q nõ. ſꝫ ſufficit ſimplex cõfeſſio, vel ꝓmiſſio aĩo donandi. ℂ Sꝫ ꝯ hãc gl. op. duplr. primo de. l. Pap. ff. de do. inter vir. ⁊ vxo. vbi reqrit traditio. gl. non ſol. tu dic q ibi loqt in donationib⁹ ꝓhibitis: qꝛ ibi matrimonia erat ꝯctũ tpe donationis, q̃ nõ cõfirmat morte donãtis, niſi ſint tradite i
f uice, hic vo tractam⁹ de donatione ꝓmiſſa. ſ. an̄ nuptias, q̃ ab ipſo initio ſuis virib⁹ eſt ſub
2 nixa. q no. ſꝫ Cy. ℂ † Scđo op. nã ſimplex pa
g ctũ[g], vel cõfeſſio nõ vr ſufficere, qꝛ nudo pacto nõ agit iure veteri. ſꝫ agat iure nouo vt. ſ. de dona l. ſi qs argẽtũ §. ſi. ſo. gl. fatet ꝯtiã, qꝛ aut ſum⁹ i iure veteri, ⁊ reqrit traditio: vt hic i tex. aut i iure nouo: ⁊ tũc donatio eſſet ſine traditiõe efficaciter ſuſtẽtata. d. l. ſi qs argẽtũ. tu dic q aut loqmur i nudo pacto, ⁊ verũ dīt gl. aut i cõfeſſiõe: ⁊ tũc ẽt de iure veteri ſtat cõfeſſiõi,

f ℂ Hic vero tractamus. Not. donationem ante nup. nõ egere inſinuatione. ⁊ vide que no. ſ. de colla. aut. ex teſtamẽto. ad Bal. And. Bar.

g ℂ Simplex pactum. Idem tenẽt Cy. ⁊ Bal. p illũ tex. in aut. eo decurſum. ſ. eod. vel quod. l. ſi quis argentum. habet locum in dona. propter nup. ſeu ante nup.

a ¶ Extra op. Si quis poſtq̄ conſenſerit alienationi poſſidet p̄ſumi
tur conſenſus ſimulatus: ſecus ſi non reperitur poſſidere niſi poſſi-
deret precario: quod bene no. Barto. tñ in. §. ſuperuacuum. dicit nõ
ſufficere qd̄ precario nomine poſſideat. And. Bar.
b ¶ Poſſeſſionis. Vide expreſſius in. l. ſed qui eum pro herede. i p̄nc.
ff. de vſuc. ꝓ emp.
τ in. l. fi. in princi.
ff. de preca.
c ¶ Vltimo. Vide
Bal. in. l. ſi volun
tate. de dotis ꝓ-
miſſio.
d ¶ Expſſio. Vide
in. l. ſi filie. τ i. l. cũ 3
veterum. ĩ. eo. a
e ¶ Condictione.
Qualiter ꝓbetur
hec negatiua: vi-
de Bal. ĩ. e. l. in fi.
τ in authent. ꝯ q
propriam. ſ. d nõ
nu. pec.
f ¶ Traditio. Et b
ſic Bald. hic tꝫ ꝯ
gl. q̄ ſeqnī Bar.
τ credo veriorẽ
gl. τ. l. cũ de inde- 4
bito. loquiī in al-
legata ſolutione
indebiti. ad hoc
facit ꝙ no. in. l. cũ
qd. ff. ſi cer. pet. et
expreſſe Inn. i. l.
a Titio. in vlti.
col. ff. de ver. obli.
τ vide Cy. hic.
g ¶ Ex p̄dictis pꝫ.
Not. ꝙ ſi aliqs d̄t c
duo quorũ vnũ
prodeſt aliud no
cet. pōt fieri ſepa
ratio, vide Bart.
in. l. Aurelius. §.
Idẽ queſijt. ff. de
lib. lega. Bal. in l.
j. τ ibi Cy. ĩ. de cõ
feſ. Bal. in. l. ſi q-
dẽ. C. de tranſa. τ
facit. l. ſi quidem.
ĩ. de exceptio. vi-
de Lu. ro. cõſ. ſuo
cccxlij. qñ ſcriptu
ra eſt pro τ ꝯ ſcri
bẽtes. And. bar.
h ¶ Reſtat. Ad ꝓ
bandum negatio
nẽ, vcꝫ ꝙ donans
ſeu tradẽs in da-
tionẽ nullam ex-
preſſit cām, ſuffi-
cit ꝙ teſtes dicāt
ſe recordari ꝙ nõ
fuit expreſſa cā al
legata ab actore,
licet dicant ꝙ nõ
recordentur quis
cõtractus fuerit,
cui autem incum
bat hoc onus ꝓ- 1
bandi, vide gl. hic
τ Bald. ſ. τ facit 2
ad hoc quod no.
Bart. in ſimili in 3
l. de etate. in fi. ij.
q. p̄in. de minor. 4
τ ad Bald hic fa
cit quod no. idẽ
Bald. in. l. j. ſ. de
re. a. i. non alie.

niſi opponatur exceptio non nume. pe. τ op- 1
ponatur tempore cõgruo: vt. ſ. de nõ nu. pec.
l. generaliter. ſm Ric. ma. ¶ Sed ſtatim op.
ꝯ id qd̄ dixi de. l. papi. τ de. l. ij. ĩ. de do. ca. τ nõ
nume. Sol. dicit gl. ibi ĩteruenit ſcriptura: hic
non: tu dic vt ibi no. gl. ponit duas ſol. ibi vna
ꝙ hic ſoluitur matrimoniũ diuortio. ibi mor-
te, vel ibi interuenit ſcriptura, hic nõ. ¶ † Ex-
tra op.[a] ſi quis poſt contractũ de cuius natura
eſt alienare, poſtea reperitur poſſidere, preſu-
mitur contractus ſimulatus. ff. qui. mo. pign.
vel hypo. ſol. l. ſicut. §. ſuperuacuum. ergo ſpon
ſus qui primo donauit, τ poſtea reperiī poſſi
dere preſumitur donare ſimulate. Reſpõ. tũc
eſt verum quod ille q poſſidet p̄ſumit actum
celebrare ſimulate, qñ poſſidet nõ mutata cau
ſa poſſeſſionis,[b] ſed quando cauſa poſſeſſiõis
eſt mutata vt hic erat, qꝛ primo poſſidebat ꝓ 2
ſuo, poſtea poſſidet pro dote: tunc non preſu-
mitur ſimulatio: vt hic: τ. ff. ſi cer. peta. l. ſi tibi.
quod not. ¶ † Ex hoc patet, quod cum inter-
uenit precarium, tũc eũ cā poſſeſſionis nõ mu-
tetur. ff. de acqui. poſ. l. quod meo. quod nõ pre
ſumitur contractus ſimulatus, ſi primo poſſi-
det iure proprio, poſtea poſſidet precario, vn
de conſtitutio precarij preſumptionem ſimu-
lationis excludit. Fallitũ hoc quando vergeret
in fraudem fiſci, vel creditorum. τ iſte eſt text.
no. in. §. ſuperuacuum. vel dic, qñ talia fierent
inter prohibitos, nam propter prohibitionẽ
p̄ſumitur fraudis ſimulatio: vt. ff. de proba. l. q
teſtamento. qd̄ no. ¶ Vltimo[c] circa materiã
huius. l. ſic diſtingue: quia cũ cõfiteī maritus
ſe recepiſſe in dotẽ quod nõ recepit, τ queriī
vtrũ ſoluto matrimonio talia reſtitui debeāt
necne, refert aut confiteī ſpe future numeratio
nis: aut aio donandi: aut dubitatur, primo ca
ſu habet locum. l. fi. τ auī. ꝙ locum. ĩ. de dona.
cau. τ non nume. Secundo caſu ſubdiſtingue:
aut premoriī vxor, τ tunc heredes vxoris ni-
hil repetere poſſunt: qꝛ donatio eſt infirmata
mortua prius donataria, aut predeceſſit mari
tus in matrimonio, τ tũc talis donatio eſt cõ
firmata, vbi diligenter not. ꝙ maritus conſti-
tuẽdo in dotẽ rẽ ſuā, mutat ſibi cām poſſeſſio
nis, que inuicem loco traditionis habeī: vt. ff.
de iu. do. l. ſi ſponſalibus. §. j. aut dubitaī, τ tũc
aut ſunt coniuges pares, τ tunc p̄ſumiī factũ
animo liberali, τ ſic eſt idẽ qd̄ dixi in donatio
ne expreſſa, aut mulier ſuperat virum: qꝛ nobi
lior, τ tunc in dubio preſumiī factũ non aio li
berali, ſed ob nobilitatis meritũ, vnde ſol. ma
tri. pōt repeti, nā: mulier poteſt ſtipulari a vi-
ro dabis centum, ſi tibi nubam: vt. ff. de verb.
obligatio. l. ſi ita ſtipulatus fuero. §. ſi ita. τ no.
de do. promiſ. l. ſi voluntate. ſm Iac. de aret. τ
ideo ſubſiſtente alia cā quam cā donationis,
pater mulieris q petit augmentum dotis, non
petat eā in foro cõſcientie. ꝙ eſt no. ¶ Et no.
de iſta materia de augmento dotis, qd̄ fit vxo
ri, τ ꝯ de augmento dotis qd̄ fit viro ab vxo-
re. dic vt. ĩ. eo. l. fi. τ in authen. ſed iam neceſſe.
☞ Datum ob cauſam, cauſa non ſecuta repe-
titur.
Agens condictione ob cauſam, an debeat ꝓ-
bare non cauſam.
Confeſſio, an poſſit diuidi: τ vnā accipere pro
ſe, aliud quod contra ſe eſt reijcere.
Liberalitas preſumitur: ſi nulla cauſa expri-
matur in traditione.

¶ Lex ſecunda.

SI preſidi. Qui ꝓbat ſe de-
diſſe munera pa-
rẽtib⁹ ſponſe, ſub finali cā matrimo- 1
nij ꝯhendi: ea repetit qualitercunqꝫ matrimonio non cõtracto. h. d.
¶ Caſus. Deſponſaui. Seiā per verba de futuro, τ ſtatim parẽti-
bus ſuis miſi quedā pulchra iocalia. Demũ iſta Seia nõ nupſit mi
hi, vel qꝛ noluit, vel qꝛ nõ potuit, caſu impediẽte, vel alio impedimẽ
to, non eſt vis. ſm Guil. de cug. ¶ Queriī an potero repetere iſta
pulchra iocalia, rñ. ꝙ ſi ꝓbẽ me dediſſe vt ſeiā ducerẽ, τ quocũqꝫ ca
1 ſu vel facto nõ duxi, illa iocalia repetere poſſum. ¶ † No. ꝙ datũ ob
cām, cā nõ ſecuta. repetiī. τ rõ eſt: qꝛ ex qualitate actus iſta cā p̄ſume
batur fi. ¶ Secundo no. ꝙ habet duo probare agens cõdictione ob
cau. ſ. ſe dediſſe ob cām, τ cauſam non ſecutam. ¶ Tertio no. ꝙ non
refert qualiter caſus vel cā ſit impeditus, vel impedita exiſtere, vn-
de ſiue Seia ſit impedita a parentib⁹, ſiue qꝛ noluit, ſiue impedita
per mortẽ, parentes nõ lucranī donata: ſed reddũt ea. Et dicit gl.
ꝙ hoc arg. facit ad multa. τ ar. eſt tale. ꝙ nõ refert a quo aliquis im
pediaī: dummodo ſit impedimẽtũ. τ facit arg. ad curſum brauij, ꝙ ſi
ille qui precurrebat ſit ab aliquo impeditus, tñ non cõſeqī brauiũ:
qꝛ in curſu ſuo nõ eſt adept⁹ brauij victoriam, Econtra habes aliud
notabile, ꝙ nõ refert a quo fiat, dũmodo fiat: vt. l. cũ ſeruus. de ver.
ob. τ ibi per Dy. ¶ Op. ꝙ deficiẽte cā, nõ repetaī datũ: vt in. l. ſi re-
petendi. ſ. de condi. ob. cau. Sol. dicit gl. hic cā fuit expſſam. ibi non.
d ¶ Alij dicunt ꝙ in caſu. l. noſtre nõ eſt neceſſaria expreſſio[d] cāe, qua-
ſi cā ſit intrinſeca ex natura actus, τ conſuetudinis tacite intellecta
ab vtraqꝫ parte. arg. ff. de admi. tu. l. cũ plures. §. j. τ. ff. de tu. τ ra. diſ.
2 l. j. poſt prin. ¶ † Modo hic querit gl. an agẽs condictione[e] ſine cā,
e debeat ꝓbare nõ cām, τ gl. ſic diſtinguit, aut agiī cõditione ob cām
nõ ſecutā, τ debet agens ꝓbare: aut ꝯdictione ſine cā: τ tũc nõ de-
bet probare non cām. τ eſt ratio differentie: qꝛ agẽs primo modo
ſupponit quoddā affirmatũ: lꝫ dicat id deficere: ſed in ſecundo caſu
nõ ſupponit aliquid affirmatũ. ¶ Iſta glo. eſt vera cũ diſtinctione.
nā ſi conuentus conditione ſine cā negat dationẽ, tũc ſufficit ꝓbare
cām. Si aũt cõcedit donationẽ: ſꝫ dicit eā nõ fuiſſe ſine cā, τ tũc aut
interuenit promiſſio ſola: τ idẽ, qꝛ ꝓmiſſio ſola indiſcreta nõ vꝫ: aut
f interuenit traditio[f], τ tunc ſuccubuit agẽs: qꝛ tradẽdo preſumiī ꝙ
nõ ſit ſuũ, vel ſaltẽ preſumiī in eo liberalitas. ff. de dona. l. hoc iure. τ
3 de proba. l. cũ de indebito. ¶ † Ex predictis pꝫ,[g] ſi aliquis confiteī
g duo. quorũ vnũ ꝓ ſe facit: aliud cõtra ſe, τ ps aduerſa dicit ego ha-
beo ratũ in eo ꝙ facit ꝓ me, nõ i eo ꝙ ꝯ me. iſta ſeparatio fieri pōt
vñ. ſm iſtā gl. ſi re⁹ cõuẽtus ꝯdictiõe ob cāꝫ cõfitereī ſe recepiſſe. ſꝫ
dicit ſe ſimpl'r recepiſſe, actor p̄t iſta ſeparare, accipiendo verbũ ac-
cepiſſe: τ negādo aliud verbũ ſimpliciter, nũqd ergo cõfeſſio rei poſ
ſit ſeparari ꝑ actorẽ: refert, aut eſt ſeparatio legis, aut hois: ſi qdẽ
eſt ſeparatio legis: vt qꝛ quis cõfiteī ſe feciſſe homicidiũ: ſꝫ d̄t ſe illd̄
feciſſe caſu, vel ad ſuā defenſionẽ: nā lex ſeparat iſtā cõfeſſionẽ, p̄ſu-
mẽdo dolũ in homicidio, τ tũc pars pōt acceptari, τ pars reſpui. ĩ.
de ſica. l. j. τ. l. ſi nõ cõuitij. ĩ. de iniur. aut eſt ſeparatio hois, τ tũc re-
fert, aut ea que deducunī in cõfeſſione, hñt ſe vt cā τ effect⁹ vel aĩs
ſunt cõnexa, τ nõ p̄nt ſeparari: aut ſunt ſeparata: τ p̄t ps tũc accepta
ri, τ alia reſpui, ita intelligiī. l. publia. §. fi. ff. depo. τ no. ĩ. de excep. l. ſi
quidẽ. ſm Cy. vel dic aut eſt vna cõfeſſio ſimplex, τ iſta nõ pōt diui-
di, aut qualificata, tũc aut eſt cõfeſſio duplex ſiue rñſio: τ iſta recipit
diuiſionẽ. ad hoc. l. j. §. cũ adijcit. ff. de ver. ob. de le. ij. l. qui ſolidũ. de
tranſac. l. ſi quidẽ. τ de li. le. l. Aureli⁹. §. idẽ q̄ſijt. τ dicit vt ibi ꝑ dom.
4 Bar. ¶ † Reſtat[h] vnũ dictũ do. Cy. ꝙ eſt valde not. Ille q dicit ꝙ
h nulla eſt cā expreſſa in donatione: τ ſic in tradẽte p̄ſumiī liberalitas
qñ hoc ſuadet qualitas ꝑſonarũ: vt no. in gl. τ ꝓbando iſtam nega-
tiuam ꝓducit iſte teſtes, q dicũt nos nõ recordamur de verbis in-
teruentis tp̄e traditionis, nec qs ꝯctus fuerit celebratus inter par
tes, ſꝫ bene recordamur, τ ſcim⁹ ꝙ nulla cā fuit expreſſa. τ maxime
iſta cā de qua dicit actor. mõ queriī nunquid per iſtos teſtes ꝓbeī
negatiua, τ videtur ꝙ nõ: qꝛ ipſi dicũt nõ recordari de actu forma-
liter. ¶ Contrariũ dicit. d. Cy. qꝛ ſaltẽ ſufficit ꝙ recordetur de eo a
quo pendet ſubſtantia queſtionis, vñ ſufficit ꝙ teſtes ꝓbẽt id ꝙ eſt
ſubſtātiale: lꝫ cetera nõ ꝓbẽt: qꝛ nõ recordantur de illis verbis.
1 ☞ Cauſe due quando ſunt adinuicem relatiue, deficiente cauſa ma-
xima principaliori, vtraqꝫ videtur defeciſſe.
2 Oblatus ſi promittit hoſpitali: τ non ſeruat, hoſpitale non tenetur
ſeruare promiſſa.
3 Tertius ſi promittit dotẽ, τ non ſoluit, an mulier ſoluto matrimo.
repetat dotem.

¶ Lex tertia.

POllicitatione. Mulier que virũ i do-
te circũuenit, donatio-
nem hac cõtẽplatione factā, nõ petit a viro, nec ab ei⁹
herede. h. d. ¶ Caſus. q̄dā mulier nupta Titio, polli-
cita fuit ei dare magnā dotẽ, vel magnũ mr̄imonium
in dotẽ. Iſte titi⁹ iuxta pollicitationẽ confiſus, promiſit huic futu
re ſponſe donatiõis noīe q̄dā alia. Iſta deceſſit, nõ impleta pollicita
tione per mulierẽ: tũc iſta ſponſa a fratre titij eius herede petit iſta
ex cā donationis, q̄riī, an repellaī per doli exceptionem: reſpondeī
1 ꝙ ſic. † Ex quo no. ꝙ qñ ſunt due cāe adinuicẽ relatiue: deficiẽte cā
maxima

maxima ⁊ principalio2,vtraq; itelligit̃ deceſ-
ſiſſe. ¶ Ibi,facta ſub tit.donationis. ¶ Ibi,
deducta ſit. illa pollicitatio. ¶ Ibi.p̃ſtanda.i.
impléda. ¶ Ibi,in dote.cuius cõtemplatione
pollicitatio erat facta. ¶ Ibi,actionẽ motam
per ſponſam. ¶ Ibi,obĳcies.tu frater, ⁊ he-
res ſpõſi. ¶ Modo renoco in dubiũ.quõ iſta
mulier fefellit virũ i dotẽ. R̃ñ.ꝙ pollicita erat
cõſtituere dotẽ,⁊ nõ cõſtituit.vel ipſa bñ con-
ſtituit,ſed virũ fefellit:q2 res quas dicebat va
lere.xx.nõ valebãt niſi.x.vt.ff.de ver.ob.l.ſi qs
2 cũ aliter.ſ3 gl.quã no. ¶ †Et facit ad.q.obla
a ti,[a] qui ꝓmiſit dare hoſpitali magnalia,⁊ ab
hoſpitali habuit ꝓmiſſiones multas,nã ſi fe-
fellit hoſpitale:tunc hoſpitale nõ tenetur ſer-
3 uare promiſſa. ¶ † Itẽ facit ad aliã q.marit⁹
cõfeſſus fuit ſe recepiſſe cẽtũ in dote a mulie-
re.⁊ factũ fuit inſtr̃m:tñ nõ obſtãte iſta cõfeſ-
ſione,qdã tertius promiſit iſtã dotẽ,tandem
iſte tertius fefellit maritũ:q2 nõ ſoluit,vel nõ
eſt ſoluendo.an.ſol.ma.iſta mulier repetet do
tem.videt̃ ꝙ nõ:q2 l3 iſta mulier nõ fefellerit:
tñ alius fefellit ad cõmodũ mulieris,⁊ ſic ob.
ei exceptio ob dolũ autoris.l.apud celſum.§.
de autoris.de do.excep.nã mulier in dote h3
cãm lucratiuã.l.ſi.in prin.ff.q̃ in fraõ.cre. Iac.
de are.⁊ Bar.in.l.i his.§.ſi vir.ff.ſol.ma.dicũt
ꝯriũ:q2 quoad mulierẽ,iſta dos debet haberi
pro ſoluto,ac ſi mulier aliũ delegaſſet ſolutu-
rũ.l.vir ab eo.⁊.l.dotis.ff.de iure dotium,vide
tur enim vir confeſſus ſpe future ꝓmiſſionis,
ac ſi quod mihi deberetur a ſeio,fuiſſet cõfeſ-
ſus ſpe future promiſſiõis mihi fiende a titio
animo nouãdi:vt.ff.man.l. inter cauſas.§. ab-
eſſe.ita no. Ia.de are.⁊ Bar.i.l.in his.§.ſi vir.
ff.ſol.ma. Alĳ diſtinguunt[b] inter patrẽ ⁊ ex-
traneũ promittẽtẽ.nã cũ actio de dote ſit cõis
patri ⁊ filie:reputo ꝙ pater ⁊ filia ſit vna per-
ſona:⁊ ſic non poteſt peti:ar.ff.de iure dot.l.ſi
extraneus. Idẽ ergo hac ratione videt̃ in pro-
miſſione illius qui eſſet curator,vel negotiorũ
geſtor mulieris:q2 reputat̃ eadẽ ꝑſona ratione
officĳ.l.ſi.j.de do.ꝓmiſ.⁊.l.cũ pater.§.j.de ad-
mi.tuto.vide quod dixi in.d.§.ſi vir. Itẽ vide
in.ſ.adoptiuum.§.j.ff. de iur.dotium.⁊.l.legẽ.
C.de pact.

a ¶ Et facit ad.q. oblati. No.ſi quis obtulit promittẽ do hoſpitali magna,⁊ multa recipit ab hoſpitali: promiſſa non tenentur hoſpitali: And.Barb.

b ¶ Alĳ diſtiguũt. vide Bal.i.l.j.C. ad velle.⁊ in.l.legem.C.de pac.in l.ſi abſentis. C. ſi cer.pe.⁊ in.l.ſi voluntate.C.de do.promiſ. A.B.

c ¶ Paria.viõ do. Io.õ Imo.q ſingularẽ materiam huius.l.dicit eſſe i.l.ſi ſocer.§.luci⁹ ff.ſol.ma. A.B.

d ¶ Opp. An valeat cõtract⁹ dolo initus in fauorẽ decepti,viõ Bar. ⁊ q̃ ibi dixi in.l.⁊ elegãter.hic alle.

e ¶ S3 rñ. No. qñ decept⁹ põt facere ꝙ act⁹ valeat cui⁹ cõſenſus t3: ſec⁹ ſi nõ põt.eſt caſus ſing.iuncta gl.i.d.l.a diuo.vide Bal.i.l. nõ dubiũ.ſ.de leg. An. Barb.

f ¶ Matrimonio. vide Imo.in.l.ſi ſocer.§.luci⁹.⁊ in l.meuia.ff.ſo.ma.⁊ in.l.pe.ff.de dona.iter vir.⁊ vxo. ⁊ Bar.in.l.cũ te. in.j.col.j.c.

1 Actus tot⁹ vitiatur ratione executionis collate in tempus prohibitum.

2 Promiſſionis initium nõ inſpicitur,ſed tempus collate executionis.

3 Tempore prohibito licet aliquid mandetur exequi,tamen valet, ſi executio conferatur in tempus permiſſum.

¶ Lex quarta.

Quod ſponſe. Paria[c] ſunt aliquid fieri tpe prohibito,vel cõferre
in tẽpus prohibitũ.h.d. ¶ Et preꝯ
mitte ad euidẽtiã,ꝙ inter ſpõſos de futuro v3
donatio.tñ vult hec lex quod ſi executio.i.dñĳ
trãſlatio in tp̃s nuptiarũ cõferatur, nõ valet.
1 ¶ † Ex quo no.ꝙ ratione executionis in tem-
pus prohibitũ collate, totus actus vitiatur.
¶ Ibi,dñiũ,illud reſpicit executionẽ,q̃ ꝯſiſtit
in tranſlationẽ dñĳ. ¶ Ibi,ſine effectu.i.nihil
v3 ꝙ actũ eſt:nã ex quo ꝯctu nõ põt trãſire do
miniũ,ex eo nõ orit̃ obligatio ad trãſferẽdũ do
miniũ:vt hic,⁊.l.cũ manuſata.§.nemo.ff.de ꝯ-
2 hen.emp. ¶ † No.in hac.l.duas regulas.pria
eſt,ꝙ nõ inſpicim⁹ initiũ ꝓmiſſiõis:ſ3 tp̃s col-
late executionis,vñ ſi iudex diceret nũtio ita,
vade die lune,⁊ cita talẽ p die dñico, nõ valet
preceptũ:q2 cõfertur executio in tẽpus prohi
3 bitum. ¶ † Scõa regula eſt econtrario, quod
licet aliquid mandetur tpe prohibito exeq,v3.
ſi executio ꝯferat̃ in tp̃s ꝑmiſſum: vt.l.in tp̃s.
ff.de her.inſti.ꝙ eſt verũ:niſi primũ principiũ
ſit de ſubſtantia actus qui geritur:vt.ff.de ſer.

expo2.l.ſi mino2.⁊.c.ſi eo tempore.de reſcri.lib.
vi.⁊ quod nota.in.c.ne in agro.§.ad hec.de ſta.
mo.in gl.ſepius.in cle.

¶ Lex quinta.

Ea que tibi. Impoſſibilitas õ iure vi
tiat promiſſionẽ etiam a ſciente fa-
ctam.h.d. Nõ ob.ff.de verb.ob.l.di-
uortio.vbi tenet factũ a ſciente ꝙ nõ tenet ab
ignorãte:q2 ibi cã nõ erat impoſſibilis,l3 plus
eſſet permiſſum quã deberet. ¶ Eodẽ modo
rñdeo ad.l.ſed ⁊ ſi qs.§.ſi.ſi qs cau.ad.l.grece.
§.ſi a fideiuſſore.de fideiuſſ. ¶ Caſus. Quidam
cũ haberet vxorẽ i ciuitate Peruſĳ,iuit Par-
mã,⁊ finxit ſe nõ hr̃e vxorẽ,accepit quandã de
parma ⁊ ei tanquã ſpõſe promiſit. Poſtea de-
tectũ eſt iſtã non potuiſſe eſſe ſponſam,an iſta
ſpõſa poterit petere ꝓmiſſa ſibi ex cã donatio-
nis tãquã ſpõſe:rñdet qõ nõ:q2 iſta eſt impoſ-
ſibilis cã,nec põt eſſe vera,ſed falſa,⁊ ideo cũ
iſta cã finalis ſit impoſſibilis,nõ v3.h.d. Iaco.
1 de are. ¶ † Oppo.[d] ꝙ imo v3 iſte ꝯct⁹ in fauo
d rem huius ſpõſe decepte.l.⁊ elegãter.in princ.
e ff.de dolo. Sed rñdeo[e],ꝙ ibi loquit̃ qñ dece-
ptus ſciens deceptionẽ,põt facere valere ꝯctũ
ſed hic ſecus:qm̃ cã finalis ⁊ ſubſtantialis erat
impoſſibilis.alle.gl.no.ff.de ritu nup.l.a diuo.
⁊ idem Cyn. ¶ Ibi,ſpõſe.p verba de futuro.⁊
ſi non fuiſſet impedimentũ,valeret promiſſio.
¶ Ibi,celibatu,q2 celebs eſt is qui non habet
2 vxorẽ. ¶ † No.ꝙ ſi aliquid promittitur here-
tico,vel ſchiſmatico,tanquam prelato alicuius
eccleſie,quod ex iſta promiſſione ei nullũ ius
queritur:q2 nõ eſt prelatus eo ſtãte ſchiſmati-
co vel heretico.

1 Sponſalibus de futuro precedentibus, ſi puella ducatur in domum mariti ipſo facto ſponſalia de futuro tranſeunt in ſponſalia de preſenti.

2 Statutum ſi punit accedentem ad aliquẽ locũ manu armata,an comprehendat illum qui eſt in via accedendi.

3 Sponſa de futuro, ⁊ ſponſa de preſenti,ſiue vxor,poteſt eſſe aliqua vno ⁊ eodem die.

4 Matrimonium vt ſuſtentetur,an requiratur quod puella ducatur.

¶ Lex ſexta.

Cum in te. Premitte qd euidẽtiam, ꝙ
ſpõſe de futuro põt donari.l3.ꝯcto
f matrimonio[f] p verba de p̃ſenti,nõ
p̃t donari.⁊ iſta lex nõ eſt alibi.h.d. ¶ Modo
q̃ritur qd in dubio,an preſumat̃ ſpõſa de futu
ro,an ſpõſa de p̃ſenti. ¶ Et rñdet̃ qõ ſi iſta do
natio ſit in domo ſpõſe,p̃ſumit̃ donatũ vt ſpõ
g ſe de futuro.⁊ v3.Si vero[g] in domo ſpõſi,p̃ſu-
mitur donatũ vt ſpõſe de p̃ſenti poſt mr̃imo-
1 niũ ꝯctũ.⁊ nõ v3. ¶ † No.ꝙ ſi precedentibus
h ſpõſalib⁹[h] de futuro puella ducatur in domum
mariti,ipſo facto ſpõſalia illa de futuro tranſ-
eunt in ſpõſalia de p̃nti.facit.ff.de ſpon.l.deni
que. Ita ꝙ ad probãdum matrimoniũ ſufficit
ꝓbare ſpõſalia de futuro,cũ ductiõe ſponſe ad
domũ ſpõſi. ¶ No.ꝙ p̃ſumptio hui⁹.l.fundat̃
p locum a cõiter accidẽtib⁹:nam cõiter accidit
ꝙ nõ ducit̃ ad domũ ſpõſi:niſi pri⁹ vbo ꝯhat̃
mr̃imoniũ. ¶ Gl.q̃rit primo,qd ſi nõ ſit in do
i mo ſpõſi[i],nec ſpõſe,ſ3 in via.õt gl.qõ non p̃ſu-
mitur mr̃imoniũ. Alĳ dicũt ꝯriũ:q2 nõ ꝯſue-
uit duci,niſi pri⁹ ſubarrhet̃ p verba õ p̃nti,vñ
id qõ cõiter cõſueuit fieri.p̃ſumit̃ factũ:vt.ff.õ
aqua plu.ar.l.ſi pri⁹.§.j.⁊ ita t3 Iaco.de are.⁊
Cy.ſed gl.ꝯſiderat ꝙ ſpõſalia de futuro non
tranſeũt in ſpõſalia õ p̃ſenti:niſi ducta fuerit.
2 ¶ † In gl.⁊ ſic tenet ibi,ſed qd ſi in via. Not.
k hãc gl.[k] ad aliã qõnẽ[l],õt ſtatutũ ſi qs acceſſe-
l rit ad eccleſiã,vel ad caſtellũ manu armata,pu
niat̃ pena capitis. Pone ꝙ iſte eſt in via acce-
dẽdi,an delictũ in via dicatur ꝯſummatũ:gl.

g ¶ Si vero. Et vr̃ qõ hic ſit caſus pro opin. Azo.õ quo ſingu.exclamat.d.me⁹ in.l.ſi ſocer.§.lucius.ff. ſol.ma. ꝙ v3 donatio ſi fiat vxori ei nõ ducte ad domum. A.B.

h ¶ Spõſalib⁹.viõ l.mulierẽ.⁊ ibi gl. ff.õ ritu.nup.⁊ faciunt no.per bal. in.l.dño nobis.ſ. õ epiſ.⁊ cle.⁊ bar. ⁊ Imo.i.l.cui fuerit.ff.de condit.⁊ demõ.ſola tñ ductio nõ ſufficit:vt l.quãtũ.⁊ ibi bar. ff.eo.⁊ hoc no.ad c.ſi.extra.eo.

i ¶ Spõſi. vide q̃ no. Bal.in aut.ex teſtamento. j.de colla.

k ¶ No.hãc gl.no. ꝙ delictũ in via perficiendi nõ õr delictũ cõſummatũ,vt cõprehẽdat̃ a ſtatuto,vide qõ elegãter.not.bal. in.l.ſi qs nõ dicã rapere.ſ.õ epiſ.⁊ cle.⁊.j.de ſer.fug. i.l.ſi fugitiui.vbi omnino viõ.c.j.§. futurũ.õ pace iu. fir. A.B.

l ¶ Queſtionẽ.viõ in.l.ſi[l] fugitiui. p Bal.j.de ſer.fug.

a ¶ Suſtentandū.vide Bald.in.l.j.ſ.de vſuc.pro.d.Bar.ꝛ Jmo.in.l.
cui fuerit.ff.de condi.ꝛ demon.
b ¶ Verbū remaneat.Vide Jo.And.in.c.fin.de ſponſa.de ductione
ad domum domi.Ange.in.c.ex parte.de reſtitu.ſpolia.ꝛ ibi Abb.
Andreas Barbatias.

c ¶ Proferuntur.
Faciunt no.in.l.j.
§.qbus.eū cōcor.
ff.ꝙ cuiuſqꝫ vni-
uer.no.ꝛ gl.ꝛ bal.
in.l.quoties.ſ.fa.
er.ꝛ i.l.lege.ad fi.
ſ.de legi.here.vbi 3
alle.do.Cy.hic.
d ¶ Jure reſtitutio
nis.adde iſtū in.l.
inter oēs.ꝟ.quid
eīn ſi teſtator eſt
ita rudis.ꝛ qđ ibi
poſui in apoſt.ad 4
eum.in ver.ita ru a
dis.ſ.fam.erciſ.ꝛ
omnino.d.meum
Jac.may.in auc.
nouiſſima.co.xvi.
ver.quid autem ſi
groſſus.ſ.de inof
fi.teſta.Celſus.
e ¶ Dānū.No.ad
l.fi.ſ.de codi.ꝛ vi b
de Bald.Ange.ꝛ 1
Jmo.in.l nō am-
plius.§.j.de leg.j.
per illū text.cū ibi c
nota.
¶ Sponſe.viđ.ſ.
per totā.l.ꝛ Bar. 2
in.l.ſi vt certo.§.i
terdū.ff.cōmo.et
Bal.in auc.ex te- d
ſtamento.ver.vij.
ſ.de colla.
g ¶ Sꝫ ſi erat.vide
Bal.in.l.cū in te.
ſ.eo.in prin.
h ¶ Pone quod
aliquis.vide bar-
to.in.§.in arro-
gato.hic alle.ꝛ an
in dubio tales at-
tinentes preſumā
tur donare: vide
Bal.qđ ſic.in.l.ij.
in.j.q.de iur.dot.
i ¶ Loquit̃.vel for
te verius ſibi ꝯſta
bat qđ intuitu ar
rogatiōis fuerat
facta donatio:vt
in text.ibi bñficio
ꝛc.ſed ſol.Bal.nō
videtur vera p.l.
non aliter.ꝛ.l.his
verbis.ff.de ado.
k ¶ Pone.viđ hic
vſqꝫ in fi.per bar.
ꝛ doct.i.l.in his.
§.j.ff.ſo.ma.aliqd
per Bald.in auc.
res que.ſ.com.de
leg.Ang.ꝛ Jmo.
in.l.ſi vſuſfructus
legatus.ff.ad leg. 1
falci.
l ¶ Veſtibus.vide
in fi.Bal.in.l.libe
rorum.§.fin.de le- 2
gatis.iij.

hic pōt allegari ꝙ non dicat̃ cōſummatū:quia
iſtud verbū acceſſit.dicit actū perfectū a termi
no a quo,ad terminū ad quem.Jdem ſi ſtatu-
tum dicat.ſi quis extraxerit frumentum extra
diſtrictum,non dicitur delictū cōſummatū in
via.facit.l.arboribus.§.de illo.ff.de vſufruct.
¶ †Jbi die.No.ꝙ vno ꝛ eodē die poteſt que
eſſe ſponſa de futuro,ꝛ ſponſa de preſenti,ſiue
vxor.¶ Et no.hic de prioritate ꝛ poſterioꝛita
te iudicari per cōiecturas.ad idem.ſ.e.l.de re-
bus.¶ Jbi,retrahi.i.reuocari ¶ Jbi,fuiſti.ſ.
iuris preſumptione.ꝛ ſic no.ratione loci preſu
mi factum licite vel illicite,ꝛ tempore pmiſſo,
vel prohibito.¶ †Quero,nunquid ad matri-
monium ſuſtentandum[a] requiratur ꝙ ſponſa
ducatur:dicendū videtur qđ ſic per hanc.l.qđ
eſt falſum:qꝛ hec lex non loquitur quo ad ma-
trimonium ſuſtentandum:ſed preſumendum.
quod nota.

¶ Lex ſeptima.

SJ cum ante. verbū remaneat[b],ponit̃ pro verbo reddat̃,ſiue
reſtituet̃.h.d.¶ †Et ſic no.ꝙ ver-
bum remaneat,aptū eſt nō ſolū cōprehendere
retentionē,ſed repetitionē.Et dicit Cy.qđ vbi
groſſo modo verba proferuntur[c] inter contra-
hentes,non nocet cōtrahentibus iſta ſimplici-
tas.ad hoc.ff.de preſc.ver.l.ſi inſulā.ꝛ.ff.fa.er.
l.filia.in prin.ꝛ.ff.de reg.iu.l.ſi librari⁹.¶ †Et
per hoc ꝯſului ꝙ cū quidā groſſus tabellio di-
xit,ꝙ talis pater tali filie reliquit iure reſtitu-
tionis[d].ꝙ iſta verba iſto groſſo modo plata,
non debēt vitiare teſtm̄:ſed debet hoc ſane in-
telligi.nam intelligitur iure inſtitutionis:quia
ſimplicitas notarij non poteſt nocere partib⁹.
l.fin.ſ.de fideiuſ.Cum enim iſta verba nō poſ-
ſunt ad ſignificatum proprium redigi:qꝛ verba
ſunt obliqua,trahūtur ad proprium ſignifica-
tum ex mente proferentis.¶ Et no.ſm doct.
ꝙ verbū remanere,eſt verbū cōe.facit gl.in.l.j.
ſ.de do.in gl.magna.¶ Jbi,conuentū.expreſ-
ſe.¶ Jbi,remanerent.gl.exponit.i.reſiderent.
ꝛ ex hoc oriebatur dubitatio.¶ Jbi,cui.id eſt
a quo.no.ſenſum magis quam rigorē verboꝝ
intuendū.facit quod no.ſ.fami.erc.l.quoties.
¶ Jtem no.ꝙ valet ſtipulatio que nō cōtinet
dari,vel fieri,ſi cōtinet equipollens,vel ſaltem
tacite commune.ff.de euict.l.ſi quis ita.

¶ Lex octaua.

SJ ante. De re donata ꝛ tradita nō pōt donator
teſtari ſupple in preiudicium dona-
tarij.¶ Caſus.pone ꝙ ſponſus ſpō
ſe donauit fundū.ꝛ induxit in vacuā poſſeſſio
nem:tandē,poſtea de iſto fundo fuit teſtatus
vel codicillatus fundū hunc alteri relinquen-
do.¶ Quero,an iſte fundus pertineat ad le-
gatarium.reſpon.quod non: ſed ad ſponſam.
¶ Not.ꝙ poſt alienationem non poteſt quis
diſponere de re alienata,nec inter viuos,nec in
vltima voluntate.

1 ☞ Maritus mittit ſponſe nondum nupte ali-
qua iocalia,que poſtea ducitur ad domum vi-
ri,mortuo marito,an heres eius poſſit repe-
tere illa iocalia.
2 Donatio non preſumitur,niſi expreſſe agatur
quod ſit donatio.
3 Exenia que fiunt vxori:cuius eſſe debent.
4 Maritus emit vxori veſtimenta girlandas:ꝛ
ſimilia.ſoluto matrimonio cuius eſſe debent.5.
6 Statutum vetat portare veſtes diuiſatas,teſtator legat vxori om-
nes veſtes,quas ei fecit,an veniant veſtes diuiſate.

¶ Lex nona.

CUm te. ¶ Perfecta donatio p reſcriptū prin-
cipis nō pōt reuocari.h.d.ꝛ vult redde
dere vnā rōnē iſta litera,q̄ nō redditur alibi,ꝛ eſt talis
ratio.Jſta donatio fuit pfecta iuris authoritate,ꝛ par-
tium volūtate.ꝛ ſic fuit ſubnixa vinculis ciuilibus ppter iuris au-
thoritatē.ꝛ naturalib⁹ ppter cōſenſum. Sed in reſcripto principis
deeſt alterū iſtoꝝ,ſ.naturale:ergo donatio nō pōt tolli:qꝛ fundata
duplici vinculo:ꝙ eſt verū,niſi ex plenitudine poteſtatis principis,
ꝛ tūc opꝫ ꝙ dicatur in reſcripto,nō obſtante tali facto.ꝛ dubitatio
hui⁹ legis erat,qꝛ videbat̃ ꝙ princeps poſſet auferre lucrū:ſed hoc
e nō eſt verū:qꝛ poſtq̄ lucrū eſt radicatū,priuatio lucri eſt dānū[e] ſm
Cy.Et no.qđ duo ſunt in quibus omniū actuū humanoꝝ conſiſtit
effectus.ſ.iuris authoritas.ꝛ dn̄i voluntas.hoc no.gl.ſ.l.proxi.ſed
1 debuit hic poni.ꝛ in Richard.malū.¶ †Modo circa hāc.l.qđ eſt.
f ſi maritus mittit ſpōſe[f] nōdū nupte aliqua iocalia,ꝛ poſtea ducta
eſt ad domū viri,qui tādē moritur in matrimonio:querit̃ an here-
des viri iocalia repetere poſſint.dicit Rich.ma.ꝙ nō:ſiue dicas iſtā
donationē eſſe ſimplicē,ſiue ſpōſalitiā largitatē.ar.huius.l.ꝛ.ſ.eo.l.
ſi a ſponſo.ꝛ.ff.de do.inter vir.ꝛ vxor.l.cū hic ſtatus.§.ſi ſponſus ꝛ
g ſ.e.l.cū in te.Jſta opi.eſt vera,ſi erat ſpōſa de futuro. Sed ſi erat[g]
vxor:licet matrimoniū nō eſſet per carnalē copulā cōſummatū:tn̄
talis donatio a pricipio nō valuit.ꝛ ideo ſi marit⁹ aliqua ſigna pe-
nitentie oſtēdit,iſte res donate repetunt̃ per heredes mariti:vt.ſ.
de dona.inter vir.ꝛ vxo.l.ſi marit⁹ tu⁹.Jdē ſi nō oſtēdit ſigna pnie:
ſed pri⁹ deceſſit ſponſa.e.tit.l.etiā.Sed pone antequā ſponſa vadat
ad domū viri,vir vadit ad domū future ſpōſe.ꝛ eā ſubbarrat,ei dā-
do duos vel tres anulos,q qn̄ mr̄imoniū ꝯhit̃ in facie eccleſie ſolēt
bn̄dici,q̄rit̃ an hi annuli ſint effecti vxoris.dicit.d.Richar.ma.ꝙ
ſic,qꝛ iſta donatio facta eſt in domo vxoris,ꝛ dicit qđ eſt caſus in
d.l.cū in te.ſed (ſalua reuerētia) iſta opi.nō pcedit de iure:qꝛ an-
tequā dent̃ annuli,procedūt verba de preſenti,ꝛ ſic matrimoniū eſt
ſubſtātialiter pfectū,vn̄ illa ſubarratio eſt ſignū pfecte rei.Et ideo
iſta datio anuloꝝ nō eſt ſpōſalitia largitas,ſed dōatio inter vir.ꝛ
2 vxo.¶ †Et hic aduerte.qꝛ nō eſt donatio.niſi expſſe agat̃ ꝙ ſit do-
natio,vn̄ nec morte viri cōfirmat̃ talis dōatio:qꝛ quoties aliqd tra
dit̃ ſpōſe,vt magis ornate vadat ad virū:illud nō intelligit̃ donari
ſꝫ cōmodari,ꝛ eſt ratio:qꝛ quoties aliqd tradit̃ gratia tradētis,illa
traditio nō preſumit̃ donatio:vt.ff.cōmo.l.ſi vt certo.§.interdū pla
ne.ꝛ idē in veſtib⁹ pretioſis ꝛ margaritis,ꝛ gēmis,ꝛ alijs ornamē-
tis.¶ Unde ſi vir habeat fratres,cū quib⁹ habeat bona indiuiſa,
ꝛ fortunā indiuiſam:qꝛ erāt ſocij omniū bonoꝝ,poſt mortē mulie-
ris iſta ſunt omniū fratrū cōia:vt no.p Bart.in.l.j.§.nec caſtrenſe.
3 ff.de colla.bo.¶ †Modo hic occurit alia dubitatio,pone[h] ꝙ aliquis
h duxit vxorem in domū ſuā:vt fiāt ei exenia: vt moris eſt:ſoluitur
matrimoniū:q̄ro,cuius dicunt hec exenia eſſe,an viri,an heredum
mulieris:dicit Bar.ꝙ ſi iſta exenia non cōſumpta emanarūt a con
ſanguineis viri,debēt remanere viro.Sec⁹ ſi a cōſanguineis vxoris.
primū dictū pbat̃ p.l.ſi plures.§.in arrogato.de vulg.ſubſt.ſm dictū
probatur.per.l.donationes in cōcubinā.§.ſpecies.ff.de dona.vn̄ in-
ſpicitur dantis affectio,cuius finali cōtemplatione dederit.ſcdm.d.
Bar.Tu dic ꝙ ſi d̄ cōſuetudine ꝯſueuerit donari mulieri,remaneāt
penes heredes mulieris.ff.d̄ admi.tut.l.cū in plures.§.pe.ꝛ.l.j.§.j.ff.
i de tu.ꝛ ra.diſt.Nō ob.d.§.in arrogato,qꝛ ibi loquit̃[i] quādo largitas
emananit circa perſonā ſubiectā:nō qꝛ iure poteſtatis ꝯſueuit arro-
gatori acquiri.ſed mulier quoad acquirendum ex mera liberalitate
4 nō eſt ſubiecta viro.adde.l.ſociū.qui i eo.§.fi.ff.pro ſoc. ¶ †Modo
k ſtatim q̄rit̃ de qōne quotidiana:pone[k] ꝙ maritus emit vxori veſti-
menta,girlandas,ꝛ hmōi,que cōſueuerūt emi:morit̃ in matrimonio
vxor,vel morit̃ vir,q̄rit̃ cuius debeant eſſe veſtimenta:Gui.de ſuza:
dīt ꝙ mulier dꝫ hr̄e iſta veſtimēta p̄cipua.quaſi pfecta ex ſuo primo-
nio,ſiue re ſua,qn̄ fruct⁹ dotis patiebant̃ hāc expēſam: qꝛ dos eſt p
prium matrimonium eius:vt.l.iij.§.ſi vir.ff.de mino.imo indiſtincte
hoc tenetur:non diſtinguēdo de fructibus dotis per.l.cū hic ſtatus
in prin.ff.de do.inter vir.ꝛ vxo.Dy.dicit ꝯriū per.l.mortis.§.j.e.tit.
do.Jac.de Are.variauit:nam qn̄qꝫ idē dixit ꝙ Dy.per.l.dos lega
tur.ff.ad.l.fal.poſtea mutauit cōſiliū ſuū,dicēs ꝙ poſt mortē mari-
ti mulier debet habere p.l.vſuſfru.§.j.ff.ad.l.falci.Alij dicunt quod
mulier nō habeat,ꝛ ſic idē p Dy.per.l.ſꝫ ſi vir ex lana.ff.de do.inter
vir.ꝛ vxo.pro quibus facit talis ratio:qꝛ iſta veſtimēta fiunt ex ne-
ceſſitate,ꝛ qđ fit ex neceſſitate,tandiu durat quādiu durat neceſſi-
tas:ergo ſol.matr.finitur neceſſitas,ergo finit̃ datio ex cā eſſentiali
ceſſante.arg.ff.ſol.matri.l.in his.§.pen.¶ Moder.doc.vt Tho.de
forma.egregius ꝛ famoſus.ꝛ Barto.diſtingunt.ꝛ dicunt quod ve-
ſtes vſuales ꝛ quotidiane ſunt vxoris ꝛ heredis eius.Jdē in veſti-
l bus[l] primis,non quotidianis : nec effectis quotidianis : quia ſunt
trite,

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

trite,⁊ quaſi cõſumpte:⁊ ſunt parui valoris:ſecꝰ in veſtibus magni pretij,qbꝰ non eſt vtendum quotidie:ſed tãtum diebus ſolẽnibus: qꝛ iſte veſtes nõ cõtinẽtur appellatione alimentorum:vt.ff.de pec. l.id veſtimẽtũ.¶ Tu dic.aut vxor predeceſſit in matrimonio:tunc eſt vera opinio Dyn.qꝛ ꝙ donatur ad vſum,finitur finito vſu,etiã ſi in vſu donetur proprietas:vt no.ff.de tranſac.l.cum hi.§.ſi vni.Et ideo maritus vẽdendo poſt mortẽ vxoris tales veſtes,nõ intelligit̃ ſe gerere ꝓ herede nomine forte infantiũ,qui remãſerunt ex vxore qꝛ nõ attingit corpus patrimonij vxoris, licet do.Bart.in hoc cõſoluerit ꝯtrariũ,⁊ qͦ ille veſtes eſſent ſibi quotidiane.Et de hoc vidi magnas controuerſias in palatijs multarũ ciuitatum,non ſolum occaſiõe veſtiũ:ſed qꝛ dicebat̃ ꝙ ſi vir dederat tales veſtes ꝓ anima vxoris,quod videbat̃ hereditatem adire,ſi erat inſtitutus heres,vel ſi nõ erat inſtitutꝰ,nomine infantium videbatur adire:vt. l. cũ non ſolũ.in princip.ĩ.de bo.q̃ libe,vnde ex vna camiſia data amore dei
5 arguebat̃ ad acquiſitionẽ locupletiſſime hereditatis.¶ †Si vero in matrimonio premorit̃ vir:tunc veſtes quotidiane remanent vxori tãquã de fructibꝰ dotis prouẽte:ſed veſtes quibꝰ nõ licet vidue vti, ad eã nõ pertinent: imo plus dicit Bart. quod ſi maritus leget expreſſe vxori veſtes,⁊ per ſtatutum ſunt prohibite portari quedã,an ille veſtes veniãt in legato:dt Barto.qͦ non.in.l.quãuis.ď auro ⁊ argẽ.leg.tu dic qͦ ſi ſint omnino ⁊ perpetuo ꝓhibite.Barto. videt̃ dicere verum :quia tunc non valet legatum:nec poſſunt vendi,puta Peruſij,vbi eſt interdictum vendere florentino,ſi autẽ nõ eſt interdictũ vẽdere perpetuo:ſed aliquo tempore licitum eſt cũ aliquo
a adiuncto:tunc non dicit verum : quia imo valet legatum [a].
6 ¶ †Pone,ſtatutũ vetat portare veſtes diuiſatas,vel recamatas,⁊ ſtator legat ei oẽs veſtes,quas ei fecit,an veniant in legato iſte veſtes diuiſate,vel recamate:videtur quod non:ſcdm Barto.ſed contrariũ eſt verũ,⁊ maxime ſi iſte picture vel recamature poſſunt a veſtibꝰ ſeparari.¶ Quid de monilibꝰ auri ⁊ argẽti,que ſunt in veſtibus,certũ eſt qͦ aurum ⁊ argentum eſt pretioſum.dicit Bar. quod accedũt veſtibꝰ:nec deberent per heredes a veſtibus ſeparari.ff.de auro ⁊ argen.leg.l.cũ aurum.¶ Unde ſecũdũ eum in tali legato veniũt monilia de perlis,⁊ citra legatũ mulier non dꝫ lucrari veſtes tã pretioſas:qꝛ nõ preſumitur donatio in tam magnis rebus.ff.de donatione inter virum ⁊ vxorem.l.ſi ſeruus cõmunis.⁊.ff.ſi certum peta.l.cũ qd.⁊ facit in ratiõe ſui.š.fami.erci.ſi filiuſfa.⁊.ff.de caſtrẽ. pecu.l.ſi forte.

¶ Lex decima.

SI filie tue. ¶ Ablatũ de facto nõ iducit per miſſionẽ auferẽdi ď facto:ſed ciuili remedio opꝰ eſt.h.d.¶ Caſus.ſpõſus donauit ſponſe quandam rẽ.ecõtra recepit quandã rẽ, modo matrimonio no cõtracto,⁊ ſponſalibus ſolutis,ſpõſus ꝓpria authoritate recuperauit a ſpõſa,modo q̃rit̃ an econtrario res donate poſſint propria authoritate,vel cõdictiõe ob cauſam recuperari.Reſpõdeo qͦ nõ:ſed ablata debẽt repeti.¶ †No.hic ex diſtãtibus cõtractibꝰ ſiue donatiobus nõ reſultare aliquẽ cõtractũ innominatũ,do vt des:qꝛ daret̃ tũc cõdictio ob cauſam,qͦ hic negat̃.¶ Unde not.regulam, qͦ ꝯtus innominati non reſultãt niſi ex cõtractibus ſibi coherẽtibus,quod eſt ſubtile.¶ Ibi,abſtulit ſponſus ſponſe.Et no.glo.ꝙ dictio nec,poteſt poni pro non.¶ Not.quod donatio ante matrimonium non ſequitur,quod dic vt no.š.eo.l.ſi preſidi.

1 ☞ Donatio,que confirmatur morte:ita confirmatur,ſi quis interficitur:ſicut quando naturali morte moritur.
2 Infelicitas vite non minuit iura contractus.

¶ Lex vndecima.

SI tibi. Mors accidẽtalis gladij ſimplicẽ donatiõem nõ reſcindit.h.d.¶ †Unde no.caſum,ꝙ donatio[b] q̃ confirmatur morte:ita cõfirmat̃ cum qs interficitur,ſicut quãdo ſua morte moritur,quod eſt verũ,ſi iterficit̃ ab alio,quã a donatario.Si a donatario,dic vt.l.ſi ab hoſtibꝰ.§.ſi vir.ff.ſol.mat.vbi dt tex.ꝙ donatio irritat̃:qꝛ non videt̃ de h̃ caſu cogitatũ.Non obſt.l.his cõſequẽter.§.j.ff.fami.erc.⁊.l.cũ ratio.§.fi.ď bo.dã.qꝛ ibi loquitur in lucro qͦ deferebat̃ iure nature, qͦ quidẽ capitur:ſed cõfiſcatur. Secus in lucro qͦ peruenit ex mera liberalitate:qꝛ illud ipſo iure nõ capitur:vel dic vt no.ibi.¶ Ibi, nõ põt:ſiue loquamur in donatiõe ſimplici,vbi nulla fit mẽtio ſpõſaliũ,ſiue in donatiõe ſponſalitia.ſiue in donatione inter vir. ⁊ vxo. vt comprehendas omnes lect.¶ †No.ꝙ infelicitas vite nõ minuit iura contractus.

¶ Lex duodecima.

SI mater. Quod ſimpliciter donat̃ ſimpliciter valet.¶ Caſus,mater donauit ſpõſo, nullo pacto adiecto circa donatũ ſub obtẽtu matrimonij, remanet firmũ etiã matrimonio poſtea ſeparato.¶ †Ex hoc no.quod ſufficit cauſam finalem verificari momento:facit.ff.de duob.reis.l.ſi cognatꝰ.⁊ illud eſt verũ in caſu fiẽdi:ſed ſi eſt cauſa ſubſtãtialis. ſicut cauſa eſſẽdi,reſoluta cã,ꝑ cõſequens nõ durat actꝰ. Iſtã doc.ponit tex.in.l.fideicõmiſſa.§.ſi rẽ.ff.ď lega.iij.Et probatur.ff.de cap.dimi.l.tutelas.vñ reſoluta amicitia vel affinitate, nõ reſoluit̃ dona a
tio,q̃ fuit facta cauſa amicitie,vel affinitatis.

1 ☞ Tempus debet probari per agentem.vbi eſt queſtio temporis.
2 Prioritas ⁊ poſterioritas qualiter ꝓbari poſſunt.

¶ Lex decimatertia.

DE rebus. Spõſus rẽ donatam ſponſe ſequẽtibus creditoribus obligare nõ poteſt.h.d.Uel ſic.creditor agẽs cõtra donatariũ hypothecaria,dꝫ ꝓbare ſuã hypothecã tpe p̃ceſſiſſe:ſi ergo nõ apparet vtrũ res fuerit p̾us donata titio,quã obligata ſeio. Seiꝰ agẽs hypothecaria ſuccũbit:qꝛ nõ ꝓbat b
rẽ fuiſſe in bonis debitoris tpe obligatiõis.h.
1 d.¶ †Unde q̃ties eſt qͦ tẽporis,ibi dꝫ agẽs ꝓbare tẽpus concludẽs:alias ſuccũbit agẽs:⁊ reus abſoluit̃.Et collige hic tale notabile:vcꝫ c
de ꝓbatiõe tẽporis.nã vbi vnus inſurgit contra aliũ ratiõe tẽporis,ibi oportet ꝓbare tp̄s ſm Old.Et ĩ dubio melior eſt ꝯditio poſſeſſoris.facit.š.de probat.l.matrem.⁊ dic vt ibi dixi.¶ Caſus.Sponſus donauit ſpõſe fundum. Item hũc fundũ obligauit ſeio pro x. Seius agit ꝯ ſpõſam hypotecaria.Spõſa ꝓducit inſtrumentum donationis. Seius ꝓducit titulũ hypotecarie,quis vincet:reſpondetur quod ſi Seius probat de obligatione in anteriorẽ diẽ. vincit:al's ſuccũbit.¶ Ibi.cõuenire.ſ.hypothecaria:qꝛ perſonalis obligatio nõ ſequit̃ fundũ:
2 ſꝫ realis ſic.¶ †Quero,qũo probatur de prio- e
c ritate[c],⁊ poſterioritate:Rñ.ſi quilibet probat de ſua die, colligitur prioritas ⁊ poſterioritas ex ꝓbatione,Sed ſi probãt de eadẽ die,melior f
eſt cõditio rei:niſi probaretur per actorẽ prioritas hore, vel temporis:que q̃nꝫ apparet ex ſerie eiuſdẽ ſcripture , ſi manu eiuſdem notarij ſunt ambo ijdẽ ꝯtus celebrati:nã primꝰ in ordine ſcripture,dicitur potior in tpe.arg.l.ſi ſeruus cõmunis.ff.de ſtip.ſer.ſed quid ſi creditor
d probat ď die[d],poſſeſſor vero nõ probat de tpe: dt Cyn. hic ꝙ probãs de die vincit:qꝛ certius probat.licet nõ de neceſſitate cõcludat ꝙ ante ipſe q̃ alius:cũ poſſet eſſe ꝙ ille qui non ꝓbat de die,ſeu de tpe, contraxerit ante vel poſt.qͦ eſt no.⁊ eſt ratio:qꝛ dubia ꝓbatio nõ infringit probationẽ liquidam,⁊ determinato modo ſe habentem. Pone ꝙ iſta donatio fuit facta in fraudem futurorũ creditorum:nunquid nocet futuris creditoribus.gl. hic dicit ꝙ nõ nocet: qͦ tene menti.⁊ adde.ĩ.eo.auf.ſed iam neceſſe. vt ibi dicã.Querit hic Cy. vtrũ agens hypothecaria [e] debeat probare titulum hypotecarie:⁊ dicit ꝙ ſic:ſi agit cõtra non habentẽ cauſam ab hypothecante,ſecus ſi ageret cõtra ha
f bentem cauſam ab eo.hoc verum [f], ſi poſſeſſor vult vti illa cauſa:ſed ſi non vult vti adminiculo authoris:ſed tanquã quilibet poſſeſſor, non videtur ꝙ ille titulus ſibi obſtet.arg. ff.de acquir. poſſ. l. pompo.§.cum quid. nam titulus qui venit ad augendum , non debet minuere ius poſſeſſoris , id eſt, ius qͦ hꝫ eo ipſo quod poſſidet,⁊ de hoc dic : vt.l.cum res.ĩ.que res pign.oblig.poſſ.⁊ inſtit.de actionibus.§.item ſeruiana.⁊ ibi per Dyn.

¶ Lex decima quarta.

SI conſentiente. Mater cõſentiẽs donatiõi rei ſue, venire cõtra nõ poteſt,etiã pretiũ rei offerẽdo.h.d.No.ꝙ cõſentiẽs alteri accedẽdo,ita iura ſua perdit,ſicut principaliter ꝯtrahẽdo.¶ Caſus.Sponſus rẽ matris donauit ſue ſponſe matre cõſentiẽte:tãdẽ reſoluta ſunt

EE

a ¶ Quia imo vꝫ legatũ.Add Frã.ď cre.ſin.ſuo.lxiiij.inci.Statuto huiꝰ ciuitatis.vbi alle.dictũ Bar.hic ꝓ ſing.⁊ in apoſt.ad eũdem addit̃ deci.Rom.⁊ moder.in .l.multũ.ff.de ver.ob.de quo ꝑ Cano.in.c.indicante.extra de teſta.Celſus.

b ¶ Donatio.Uide Bald.in.l.res vxoris.ĩ.ď dona.inter vir.⁊ vxo.

c ¶ Proprietate.No.ad ea q̃ nota.bar.ĩ.l.⁊ q̃ nõdũ.§.j.ff.de pig.⁊ ad bar.hic adde expreſſe eũdẽ Bar.in.j.cõſtit.š.ĩ fi.⁊ que no.gl.⁊ bart.in.l.j.§.j.ff.ď ſecũ.tab.⁊ Bal.ĩ.§.q̃bus.š.in.j.cõſtit.

d ¶ De die.Uide Cyn.hic.

e ¶ Hypothecaria.Uide etiam bar.hic.

f ¶ Hoc verum.H̃ eſt dictũ Specu.ĩ tit.de obli.⁊ ſol.§.j.ver.ſed pone.

ſpõſalia,vel matrimoniũ.Mater que cõſenſit,
reperitur poſſidere rem donatã:cõueniť a ſpõ
ſa.rei vẽ.ipſa offert rei eſtimationẽ:an poteſt?
Reſpõ.ꝙ nõ.Ex hoc collige.ꝙ contra dona-
tariũ vel dominium non habet locum ius offe
rẽdi:vel collige,ꝙ ius dominij eſt potẽtius ꝙ̃
ius offerendi.

¶Lex decima quinta.

CUm veterum.

Donatio inter ſpõſos preſumiť eſſe largitas
ſpõſaliorũ:⁊ matrimonio nõ ſecuto
donatũ reddiť donatori:niſi ꝑ ipſum donato-
rẽ ſteterit ꝙ matrimoniũ nõ ſequatur.¶Sed
per hanc.l.ſtatuitur quod talis donatio pre-
ſumatur in dubio facta ſpe futuri matrimonij:
qua ſpe ſublata,ſi quidẽ facto donatoris,non
repetiť:ſi facto recipiẽtis,repetitur.¶Not.ex
qualitate perſonarũ cauſam finalẽ p̃ſumi.i.
p̃ſumi ꝙ qs nõ erat alias facturus:qđ tene mẽ
ti.¶Ibi,veterũ.venit ad limitatiõem.l.cũ te.
⁊ aliarũ legũ.¶Ibi,ſibi iure celebrãtur:q2 erãt
ſpõſalia de futuro.¶Ibi,cõditiones.i.inſtitu
tiones.¶Ibi,affinitatis hoc expſſo in dona
tiõe.¶Ibi,non ita.i.hoc tacito.Filiꝰ etiã fa.
põt hãc donationẽ facere iter ſpõſos ſine ꝯſen
ſu parẽtũ.¶Ibi,⁊ ſi quid.hucuſq; dixit quali
ter matrimonij cauſa videať facta:nũc ſeqť an
repetať ſi matrimoniũ nõ ſequatur.¶Ibi.re-
ſedit:q2 donatio icepit a ꝓmiſſiõe:⁊ fuit pars
tradita,ſed non tota:nam illud ꝙ reſtat petiť.
¶Ibi,ambagibus.ſimile verbũ habetur.j.de
adul.l.ita nobis.⁊ dicũtur ambages friuole ra
tiones:q̃ legibus nõ probantur.¶Ibi,ꝑ cõ-
dictionem.ob cau.que cõcurrit cũ vtili in rẽ:vt
j.de dona.q̃ ſub modo.l.j.¶Ibi.ꝑ vtilem.in
rẽ.Et not.ſpecialẽ caſum:q2 res data ob cãm.
reuertiť in vtile dominiũ dãtis.cauſa nõ ſecu-
ta.¶Ibi,que ſimiliter.ſ.dixit qñ ſpõſus ſpõſe
donat:hic ecõtrario,qñ ſpõſa ſpõſo.⁊ dt ꝙ idẽ
iudiciũ ibi nõ repetitur,adhibita p̃cedẽti deſti
a natiõe.¶Op.aꝫ.eo.l.cum te.Solu.diſtingue
ſpecies donatiõis:nã quedam eſt ſimplex,non
ob cauſam.⁊ hꝫ cõſtat:⁊ iſta nõ reuocatur:licet
matrimoniũ nõ ſequatur.q̃da non eſt ſimplex:
ſed ꝓpter ſpẽ futuri matrimonij.⁊ hꝫ cõſtat:⁊
tũc adhibeť diſtinctio huius.l.¶Quedã eſt
de qua dubitať vtrũ propter finẽ matrimonij
futuri vel nõ,fuerit facta.Et tũc refert:aut ſpõ
ſalia de futuro p̃cedũt talem donationẽ,⁊ pre-
ſumiť cauſa ſpõſalium:q2 talis cauſa precedit
hic ſuũ cauſatũ:ſecus in ordine conuerſo:nã ſi
ante ſpõſalia fieret donatio,illa p̃ſumiť ſimplex
⁊ mera donatio.¶No.vlt.ex qualitate ꝑſona-
rũ aliquid p̃ſumi.ꝯcor.ff.de act.⁊ ob.l.ſi.Not.
ex matrimonio naſci affinitatẽ.ꝙ dic.vt.l.ꝙ ſer
uius.ff.de cõdi.ob cau.¶Querit hic Cyn.qđ
ſi ſteterit ꝑ vtrũq;:an habeat locum repetitio?
dic ꝙ ſic,⁊ eſt ratio:q2 cum non petere,ſit ꝯtra
naturã actꝰ,ſeu finalis cauſe,iſtud nõ poſſe re
petere eſt q̃dã pena,que non debeť,vbi eſt par
partiũ cõtẽptus:vt.l.cum par.de regu.iur.⁊.j.
de fideiuſſ.l.q̃ties.⁊ de leg.ij.l.cũ pater.§.liber
tis.⁊ facit.ff.đ condi.inſt.vter ex fatribus.Et
ideo cautꝰ dꝫ eſſe ſpõſus,vel ſponſa:quia non
dꝫ dicere mihi placet a te diuertere.ſed debet
dicere nõ poſſum plus:vt tunc lucretur ꝙ hac
l.determinať.Et ratio huius.l.eſt,que ponitur
i.l.iure ciuili.de cõdi.⁊ demõſtr.⁊,ff,de pac.l.ſi
cum fundum.

¶Lex decima ſexta.

SI a ſponſo.

Dictum eſt ſ.in.l.prece-
dẽti quãdo per penitentiam matri-
monium nõ cõtrahitur:ſequebatur
videre qđ iuris quãdo per caſum,⁊ determi-
nat hec.l.ꝙ qñ ſpõſus donauit ſpõſe,⁊ nõ iter
uenit oſculũ,repetiť omne datũ:ſed ſi interue-
nit oſculũ,repetitur dimidia pars:aliã lucrať
ſpõſa ratiõe oſculi.Sed ſi ſpõſa donauit ſpõſo,
repetiť idiſtincte qđ eſt donatũ a ſpõſa ſpõſo.⁊ no.ex hac.l.ꝙ ſpõſa
lia de futuro nõ trãſeũt ad matrimoniũ de p̃ſenti ratiõe oſculi.Ego
dico,etiã ſi niſus fuerit venire ad carnalẽ copulã:ſecꝰ ſi xpã copula
interueniret:vt.i.c.j.đ dſpõ.impu.lib.vj.¶Ibi.mori.⁊ ꝑ cõſequẽs
ipediri matrimoniũ ꝯtrahẽdũ.¶Ibi,ſtare.no.aliqđ ꝓ parte rema
nere,⁊ ꝓ parte ſolui ratiõe ſupueniẽtis caſus,puta oſculi:vt hic di
cit.Sed ſi fuerit oſculatꝰ ante,nõ haberet locũ hec lex:q2 nõ fuit oſ
culũ ſpõſi.ar.ff.de noxa.l.in delictis.§.ſi extraneꝰ.¶Itẽ ibi,ꝙ ſi ſpõ
ſa.ſ.dixit qñ ſpõſus donat ſpõſe.hic eꝫ quãdo ſpõſa donat ſpõſo:⁊
eſt quoddã miraculũ qñ mulier donat:vt no.ff.de dona.iter virũ ⁊
vxo.l.ſi ſtipulata.¶Ibi,dominiũ vtile:vt.ſ.l.pri.ꝙ ipſo iure retrã
ſit:ſed directũ nõ retrãſit niſi per traditionẽ.Et dixit glo.ꝙ mulier
videtur oſculum dare,quando aliquid recipit.

¶Lex decima ſeptima.

MInoribus.

Minor in ꝑtãte patris cõſtituta,
maxime ſi patris auxilio eſt đſti-
tuta:puta q2 pater abeſt,nõ teneť inſinuare donationem
ante nup.Uel.dic ſimpliciter minor nõ teneť inſinuare,⁊
iſta.l.i verſ.patris.eſt ar.ꝙ tẽpꝰ inſinuãdi nõ currit minori:nec filio
fa.q patris auxilio caret.huic adde.l.j.j.q admit.ab bo.poſſeſſ.poſſ.
¶Ibi,teſtificatiõe.ſ.omiſſa.qđ eſt.j.inter.¶Ibi,patris auxilio:q2
abeſt pater,vel q2 mortuꝰ eſt:vnde ſiue ſit ſui iuris,ſiue non,hꝫ lo-
cũ hec.l.fauore minoris etatis.hodie eſt ius cõe.Et no.hãc.l.q2 vi-
b detur ꝙ tempus inſinuandi non currat ipſo iure minoribus[b].

¶Lex decima octaua.

SI liberis.

Licet pater trãſeat ad ſcđa vota,vel
etiã mater:nõ tenentur tamẽ reſer-
uare filijs primi matrimonij donatiõem ꝓpter nuptias
ꝙ̃ recuperauerit pater:nec dotẽ ꝙ̃ recuperauerit ma-
ter ſoluto primo matrimonio:vel ſic,⁊ breuiꝰ.qđ ad alterũ ex ꝯiugi
bꝰ reuertiť de eo qđ dedit,nõ tenetur filijs primi matrimonij reſer
uare.¶Caſus.Titiꝰ ex prima vxore habuit filios.ſol.ma.recupera
uit donationẽ ꝓpter nuptias,quã cõſtituerat vxori:nũqđ teneť re-
ſeruare iſtis filijs has res donatas.Reſpõdeť ꝙ nõ.Sed pone,do.
Berta nupſit titio.⁊ mortuo titio,recuperauit dotẽ ſuã,ex q̃ titio
habebat filios:an illam dotẽ teneť filijs reſeruare,ſi ſđo nubat.Rñ.
ꝙ nõ.ex q̃ patet,ꝙ de iſta dote põt teſtari mulier,put vult:tamen
filijs primi matrimonij nõ tollit legitimã portionẽ:i auť.đ nup.§.
penul.col.iij.nõ ob.l.femine.i ſi.j.đ ſec.nup.q2 aliud eſt datũ recupa
re:vt hic.aliud a primo viro lucrari:q2 lucrũ dꝫ filijs primi matrimo
nij cõmunibꝰ reſeruari:vt ibi.ꝙ not.⁊ ſic nõ obſt.¶Ibi,pro ipſo,
No.ꝙ paria ſunt aliqđ fieri pro me,vel ꝑ me.ꝙ dic vt.ff.đ pecu.le-
ga.l.dñs ſticho.¶Ibi,nihil preter legitimã portionem:quia non
põt filijs auferri,non eo quod ſunt primi matrimonij:ſed eo quod
ſunt filij ſimpliciter.

¶Lex decima nona.

SI conſtante.

Conſtãte matrimonio dos ⁊
donatio propter nuptias pñt
đ nouo augeri,⁊ de nouo ꝯſtitui,⁊ pacta đ nouo apponi,
vel vetera ꝓrogari:⁊ hypothece ex die augmenti.Ibi:⁊
ecõtrario poſſunt dos ⁊ donatio minui:niſi iſta diminutio fieret in
fraudẽ filiorũ primi matrimonij.h.d.¶Caſus.An cõſtãte matrimo
nio põt dos propter nup.augeri?Rñdet imperator ꝙ ſic:nã lꝫ ſim-
plex donatio nõ poſſit fieri inter vir.⁊ vxo.tñ ſecus eſt in donatione
ante nup.q̃ eſt quedã redonatio relatiua ad dotẽ,⁊ nõ ſimplex.Sed
pone ꝙ fuit ꝯſtituta dos,⁊ nõ donatio:vtrũ lꝫ de nouo donare ante
nup.ſi augetur dos?Rñdetur ꝙ ſic:ſed ſtatim q̃ritur,an iſti augmẽ-
to poſſint noua pacta apponi,⁊ vetera ꝓrogari?Rñdetur ꝙ ſic:ſed
ſtatim q̃ritur:pone ꝙ in tali augmẽto fuit hypotheca appoſita,q̃ri-
tur ex qua die iſta hypotheca valeat?Rñdetur,ꝙ ex tpe augmẽti:lꝫ
ſtatim queritur an poſſit diminui?reſpõ.ꝙ ſic:niſi hoc fieret in frau
dẽ filiorum primi matrimonij,h.d.¶Ibi,cõſiliũ.i.animus ⁊ volun-
tas.¶Ibi.nec obſit.hic reſpõdet cuidã tacite queſtioni.vel oppoſi-
tioni.¶Ibi.pigrius.⁊ tñ nullo modo vult augere.¶Ibi interdũ.
c no.ergo valere ꝯctũ dotis[c] ſine donatione ante nup.Et quod dicit
hic interdũ.eſt hodie cõſuetudo in tota Italia:maxime in hac ciui-
tate,qđ operatur iſta donatio ante nuptias:cũ vxor nõ ꝑcipiat inde
fructus,qđ patet:nã cũ hodie debeat fieri ad equalẽ menſurã dotis
ſi equales fructꝰ ꝑceperint vir ⁊ vxor:reſtaret ꝙ in effectu nõ habe-
ret fructus,propter quos poſſit ſuſtẽtare onera matrimonij.Reſpõ
deo:hoc fieri ad dotis ſecuritatẽ:q2 plus eſt habere dominiũ rei ſic
donate,quã ſimplicem hypothecã.Item mulier põt renũtiare iu-
ri hypothece:ſꝫ nõ huic donationi cõſtãte matrimonio:niſi ecõtra
vir renũtiaret doti:vt.j.ead.l.§.ſed ⁊ ſi ecõrio.⁊.C.ad velleia.auť.ſiue
a me.⁊ iſtit.de dona.§.eſt ⁊ aliud.ver.ſed ⁊ nos.iu ver.exequeť.quã
gl.omnino vide:q̃ eſt melior que ſit i corpore iuris.¶Ibi.ꝑcipimꝰ.
d no.ex hoc ver.qđ nõ eſt prorogatio,vbi eſt nouũꝰ pactũ.vnde ſi po-
teſtas dꝫ eſſe in officio per ſex menſes:⁊ diſponereť ꝙ duret officiũ
duobus

a ¶Op.An dona
tio facta a ſpõſo
ſpõſe,vel eꝫ repe
tať matrimonio
nõ ſecuto:⁊ an in
cumbat onꝰ pro-
bãdi donatiõem
fuiſſe ſimpliciter
factã?vide glo.⁊
bar.i.l.ij.ſ.e.an aũt
i dubio data ſpõ
ſe videantur data
aio donandi:vbi
plene.maxime ꝑ
Bal.in l cũ te.ſ.
e.⁊ ad iſta vide.l.
ꝑxi.quid autẽ ſi
matrimõiũ ſequa
tur.⁊ donataria đ
ceſſerit:an dona
tio reuertať ad vi
rũ?vid no.i.l.ſi li-
beris.j.e.vbi diciť
ꝙ ſic.⁊ ſi.gl.iſti.đ
dona.§.eſt ⁊ ali-
ud.i xpſi.exequẽť.
b ¶Minoribꝰ.tẽ-
pꝰ inſinuandi nõ
currit minori:nec
filiofamil.deſtitu
to patris auxilio:
puta ꝓpter abſen
tiã:đ ſcđo,viđ no.
per gl.in.l.j.j.qui
admit.⁊ maxime
ꝑ Bal.in.xxj.op.
c ¶Dotis.viđ no.
i auť.equalitas.j.
de pact.conuen.
d ¶Nouũ.an offi-
ciũ prorogatũ in
lõgius tẽpus di-
catur eſſe idẽ of-
ficium,vide no.ꝑ
Bar.in.l.iiij.i pn.
ff,de dam.infec.

duobus alijs mēſibus, aſſumit illud officiū ſub noua lege vel pacto. ⁊ dicit nouū officiū ꝓ illis duobus mēſibus. facit. c. hi q̄ authoritate. de prebē. lib. vj. ¶ Sed in dubio intelligit offiſiū eadē lege ⁊ pacto ꝓrogari. ⁊ not. hic. ⁊ ff. d pact. do. l. inter. §. cū inter patrē. ¶ Sed pone [a] ꝙ poteſtas durāte tpe fuit caſſatus de officio, ⁊ poſtea reaſſumptus: an intelligatur cū eiſdē pactis: dic quod ſic: vt. l. pen. §. vxor. ff. ſo. matr. ¶ Ibi, ineūdis, de nouo. ibi etiā iniungēdis. ⁊ addēdis. ¶ Ibi inita q̄ fuit prima in ordine. ¶ Ibi iura etiā hypothecariū, q̄ reſpiciūt augmētū, nō poſſunt operari: niſi ex die augmēti. Et ratio eſt: q2 augmētū per prius nō inerat: ⁊ ideo tacita vel expreſſa hypotheca a principio cōuenta: nec reſpicit hoc augmētū: de quo fuit hic primitus cogitatū. ¶ Ibi, exceptis. no. ꝙ [b] qñ ex ꝯtractu ꝯhentiū, vel ex occaſione cōtractus ꝑ diſpoſitionē legalē eſt alicui tertio ius queſitū re, vel ſpe, vel alio ꝯtractu, nō pōt recedi in eius preiudiciū: niſi eo cōſentiēte [c]. ad hoc. ff. de pac. l. fi. ⁊. ff. de ꝯ tab. l. ſi poſt mortē. §. fi. de hoc not. ꝑ Bar. de ver. obl. l. qui rome. §. flauius. ⁊ vide no. in. l. iij. ff. de ſer. expor. q̄ in ꝯriū facit. ⁊ dic vt ibi not. facit etiā text. in ar. ꝙ ſi de ꝯtractu eſt ius queſitū gabellario, licet partes renuntiē ꝯtractui, non nocet gabellarijs. de hoc no. in. l. fi. de conſtit. pecu. ¶ Ibi vtraqꝫ. dic ꝙ dictio vtraqꝫ, ſignat ꝯpletionē. ⁊ no. diſtinctionē: qd̄ facit ad multas queſtiones. ¶ Ibi machinari. ad impediēdā prouiſionē. l. hac edictali. q̄ prouiſio nō pōt impediri ex penitētia coniugiū: vt hic. qd̄ eſt no. dignū. ¶ Op. cōſtāte matrimonio pōt diminui dos. Cōtra: q2 nō pōt reſtitui: ergo nec diminui. Rñdet gl. ꝙ ar. ꝓcedit in dote data: ſecus in dote ꝓmiſſa. hoc dictū eſt not. ꝙ cōſtāte mr̄imonio vir pōt facere reſtitutionē dotis, dādo vxori ſue: ⁊ erit tūc matrimoniū ſine dote, vel cū minori dote. Sed ſi poſtq̄ dos eſt tradita, vel ſoluta, tūc ſecus: niſi in caſibus nominatis in. l. quanuis. ff. ſolu. matr. cū. l. ſequ.

¶ Authentica.

SEd iam neceſſe.

Dictū eſt in. l. ſi ꝯſtāte. ꝙ licitū eſt ſi cōſtāte matrimonio dos auget, augere, vel facere donationē propter nuptias. In hac aut. in primo reſpōſo, dicitur ꝙ hoc nō ſolū eſt permiſſum, ſed eſt neceſſe: ſꝫ ſtatim q̄ritur in quibus rebus poſſit fieri iſtud augmētū. Pone ꝙ vir eſt grauatus ere alieno: mulier vult facere augmētū dotis, vt excludat anteriores creditores mariti: vt. j. q po. in pig. hab. l. aſſiduis, an iſtud augmētū pōt fieri in qualibet re. Rñdet imperator, ⁊ dt̄, qd̄ hoc caſu deberet fieri in re immobili, nō in quātitate: nā ſi fiat in re mobili, vel quātitate, in iſto augmēto nō vtetur aliq̄ priuilegio ꝯ creditores mariti, h. d. ¶ Ibi, ⁊ ſi quidē. ſcd̄a pars. ¶ Ibi q̄buſlibet, tā ſtabilibus q̄ mobilibus, vel in quātitate. ¶ Ibi, augmētū: q2 nō vertit in alterius detrimentū. ¶ Ibi, at ſi debitor. tertiū rūſum. ¶ Ibi, ne fraudis. ratio iſtius rūſi. ¶ Ibi proficiant. i. augmentū dent. ¶ Ibi, ſi eñ, quarta pars, in qua annihilat priuilegia: ſi aliter ꝯtrahatur. ¶ Ibi, in hac parte. id eſt in iſto augmēto. ¶ Ibi. vtet. ſ. iſta mulier. Op. ⁊ videt ꝙ aucta dote. licitū ſit augere donationē, ſed nō neceſſariū: vt. l. ſi cōſtante. ꝯ. eo. Sol. olim licebat: hodie vero neceſſitas imponit: ⁊ ſic nō obſtat. ¶ Quero, dicit hic ꝙ ſi vir nō vrgetur ere alieno, fieri pōt augmentū in qualibet re. Sed pone ꝙ vir [d] eſt debitor alicuius in parua quātitate, an propter paruum debitū impediatur hoc augmentū: rñdet gl. ꝙ nō: q2 paruū es alienū debitoris ſuſpitionē nō generat: vt dt̄ gl. not. facit aut. minoris debitor. j. qui da. tu poſ. ⁊ ſic ratione modici debiti nō pōt quis nominari ſu‑

[a] ¶ Sed pone. Et dt̄ bal. in. l. etiā. in fi. j. de iure do. ꝙ cōductus vno anno ꝓ certo ſalario: ſi poſtea recōducit ſimpliciter. intelligit cū eodē ſalario. ꝑ illū text.

[b] ¶ No. ꝙ Ius q̄ſitū tertio ex ꝯtractu alicuius nō pōt ſibi tolli, vid̄ ꝙ no. dt̄ bal. in. l. ſi prediū. ꝯ de edil. act. ⁊ in. l. j. j. de fur. Andr. Barba.

[c] ¶ Cōſentiēte. Sꝫ hic loquitur in iure acq̄ſito tertio ex diſpoſitione. l. bar. vero in. §. flauius. hic alle. loqt in iure q̄ſito tertio ex diſpoſitiōe hominis, que ad hoc directo tēdebat. ⁊ l. ſuā prouiſionē magis limitat, quā hominis: vt per glo. in. l. aſſiduis. in gl. mag. j. qui po. in pig. ha. ⁊ in. l. j. j. ſi mul. ven. no.

[d] ¶ Sed pone qd̄ vir. not. ꝙ ſtatutū loquēs d debito, hꝫ locum in magno, nō aūt in paruo. ⁊ ad id qd̄ dicit ꝙ debitor orta ſuſpitiōe tenet cauere. intelligit, ſi debitū erat magnū: ſec9 ſi paruū. ꝙ ſingulariter no. vide qd̄ not. per doc. in. l. j. ff. ſi. cer. pet. facit. l. legitimos. ⁊. l. fin. ff. de leg. tu. An. Bart.

[e] ¶ Suſpect9. Vide in fi. bal. i. aut. preterea. in fin. j. vnde vir ⁊ vxor.

[f] ¶ Tertio querit. No. ꝙ licet cōtra preſumptionē iuris ⁊ d iure nō admittatur ꝓbatio in ꝯ. admittitur tū cōfeſſio: qd̄ eſt ſing. no. Idē dic. ſi pars patiat, vide Bal. in. l. filiū quē habētē. ꝯ. fa. erciſ. ⁊ moder. in l. ſi duo. ff. d acqui. here. ⁊ no. ꝙ alle. pro ſin. gl. ⁊. tex. ⁊ hic. Sali. in rub. ff. de proba. alleg. ſimilē in. l. in contractib9. in princ. in ver. nullo modo. ꝯ. de non nu. pecu. And. Bar.

[e] ſpectus [e]. Cy. dt̄ ꝙ in hoc ſunt cōſiderande facultates debitorū: qd̄ tene mēti. ¶ Scd̄o q̄ritur: nūquid iſta preſumptio ſiue fraus nō ſolū cōcernat precedētes creditores, ſed etiā ſequētes. rñdet gl. ꝙ ſic: qd̄ ſimiliter eſt no. ¶ Et facit ad queſtionē de preſumptione fraudulēta ſumēda pro fiſco ꝯ delinquentes. hoc enim eſt verū qñ cōtinet alienationē oīum bonorū: vt. l. oēs. §. lucius. ff. que in frau. cred. vel exhaurit maiorē partē bonorū. ff. de leg. iij. l. nomē. §. j. ſi incōtinēti cōmittitur maleficiū: vel cōtrahatur aliud debitū: vt per Cy. in. l. ſi quis poſt hac. j. de bo. dā. ⁊ per Bart. in. l. poſt contractū. ff. de dona. ⁊ adde. ꝯ. e. l. de rebus. ⁊. j. de iure fiſ. l. j. lib. x. per gl. ⁊ Bar. [f] ¶ Tertio queritur [f], pone ꝙ vxor ꝓbat ꝙ reuera preceſſit augmētum in quātitate numerata: vel alia ſpecie mobili data: vtrū in tali augmento mulier vtet priuilegio: rñ. ꝙ nō: q2 iſta aut. inducit ſuſpicionē iuris ⁊ de iure: ꝯ q̄ nō admittitur ꝓbatio, niſi per cō‑ [g] feſſionē [g] aduerſarij factā in iudicio: vt not. in aut. do equal. de. §. illud. ⁊ hoc no. valde, ꝙ ꝯ ꝯ preſumptionē iuris ⁊ de iure non admittatur teſtiū vel inſtrumētorū ꝓbatio: ⁊ ſi facta eſt, nihil reuelat: tū bene admittitur partiū cōfeſſio, ſm̄ gl. ⁊ Cy. qd̄ tene mēti. ¶ Quarto querit: [h] nunquid ꝯ fictionē [h] admittitur probatio per cōfeſſionē: dic aut lex fingit diſponēdo, aut fingit probationē inducēdo. primo caſu nō admittitur probatio in cōtrariū: q2 lex fingit ſup certo: ſcd̄o caſu admittitur probatio in ꝯrium, nō per teſtes, vel inſtrumēta: ſed per legitimā cō‑ [i] feſſionē factā apud acta [i]. Ita intelligo hāc materiā: qd̄ eñ credo ꝙ ita ſit, probatur per cōfeſſionē extra iudiciū factā, ꝙ aliquid releuaret: q2 ſi nō releuat verus numerationis actus, minus cōfeſſio extra iudicialis preſumptionē illius actus inducēs. l. publia. in fi. ff. depo. ¶ Quin‑ [k] to querit, pone ꝙ mulier cōſtituit [k] fundū eſtimatū vera eſtimatione in augmētatiōe dotis. an pro iſto fundo mulier vtet priuilegio: ⁊ videtur ꝙ nō: q2 fundus nō eſt in dote, ſed quantitas: vt. ff. de iure dot. l. cū in fundo. §. ſi fund9. ꝯriū dico: q2 pro iſto fundo in ſubſidiū mulier hꝫ rei vendicationem: in qua mulier eſt potior oībus creditoribus, ⁊ oībus priuilegijs. j. de iure dot. l. in rebus. ⁊. l. ſi ventri. §. in bonis. ff. de priui. credi. ⁊ hoc eſt inductū dotis fauore: ⁊ ſic nō ob. ff. de in rem verſo. l. ſi quidē. vnd̄ idē [l] puto ſi ex pecunia hui9 augmēti [l] eſſet empta res immobilis, ꝙ in iſta re prefertur omnib9, propter vtile dñiū qd̄ hꝫ: vt. l. ſi (vt proponis.) [m] ꝯ. de rei vendi. ¶ Sexto [m]: pone ꝙ fundus eſt datus in augmētum dotis eſtimatus: tū vir ⁊ vxor propter neceſſitatē rei familiaris alienauerūt cū iuramēto: vnd̄ vir cōſtituit ſe debiorē mulieris in quātitate pretij illius rei: nunq̄d in iſta quantitate mulier vtetur priuilegio: Rñ. ſic ꝓpter initiū fraudis, ⁊ ſuſpitiōis excluſiuū. Iuxta illud, a primordio tituli poſterior formatur euētus: vt. j. de impo. luc. deſcri. l. j. li. x. Ad hoc. ff. de dona. l. q id qd̄. ⁊. ff. de fideiuſ. l. tutor. ⁊. ff. de dona. inter vir. ⁊ vxo. l. ſi donate. §. ſi ſpōſus. ff. de iur. dot. l. fi. de leg. ij. l. idē ſeruandū. ⁊. ff. de cōdi. ⁊ demō. l. filie ſue. §. titia vxor. ¶ Septimo q̄ritur: pone ꝙ res ſunt mobiles: puta ſtichus, vel bos datus eſt ineſtimat9 in augmēto dotis. ſo. mat. mulier dt̄ hūc ſtichū, vel bouē ad ſe ꝑtinere: ſꝫ alij creditores dicūt nō ꝑtinere. ¶ Quero, q̄d iuris: ⁊ videt ꝙ alij creditores preferātur: vt hic. ꝯriū eſt verū, q2 cū mulier ſit dñā prefertur cuilibet alij creditori: vt d. §. in bonis. ⁊. l. ex facto. ff. de pec. ⁊ hic patet: q2 in obligatione bonorū mariti nō veniūt bona dotalia: vt no. in. l. quinqꝫ legib9. ff. d bo. dā. ⁊. l. ij. ꝯ. ne vxor ꝓ ma. ⁊ extra d pig. c. ex literis. ⁊ h̄ ſi petatur executio in reb9 ipſis dotalib9, Sec9 ſi per hypothecariā veniat ad alias res mariti: q2 alij creditores habentes hypotecā priorē tēpore preferūtur: q2 mulieri nō datur

[g] ¶ Cōfeſſionē. Cōtra preſumptionē iuris ⁊ d iure admittitur ꝓbatio in cōtrariū ꝑ cōfeſſionē: intellige tū ſi ꝯfeſſio fiat apud acta: vt declarat bal. j. proxi. q. vbi ponit an ꝯ fictionē admittat ꝓbatio. ⁊ ita etiā videt intelligere. alle. in l. in ꝯtractibus. in prin. iij. q. ꝯ. de nō nu. pe. ⁊ vid̄ hic ꝑ Frā. tig. in repeti.

[h] ¶ Fictionē. Vid̄ ꝑ Ant. de but. in c. is qui fidē. extra de ſponſa

[i] ¶ Apud acta. Et ita vr̄ ſentire bal. in. l. in ꝯtractibus. in prin. iiij. q. ꝯ. de non nume. pecu.

[k] ¶ Cōſtituit. Et dt̄ bal. hoc intelligi i ſubſidiū. ſ. nō extātib9 alijs bonis debitoris: ita intelligitur. d. l. in reb9. hic alleg. vt ibi no. gl. in ver. eſtimate. ⁊ ibi etiā doc. maxime bal. in. iiij. ⁊ vlt. no. ⁊ hic adde Bal. j. d priui. do. in rubri. ⁊ vide hic ꝑ Frā. tig. in repet.

[l] ¶ Augmēti. Faciūt not. ꝑ bal. in l. prohibitio. j. de bo. author. iudi. poſ. ⁊ iſtud intellige in ſubſidiū, ſcꝫ alijs bonis nō extātibus: vt legit ⁊ no. in. l. vxor marito. ff. de do. inter vi. ⁊ vxor. ⁊ not. in l. ſi (vt proponis) hic alleg.

[m] ¶ Sexto. vid̄ qd̄ no. bar. in. l. quiſquis. ff. de priuileg, credi.

priuilegium, ſed ius commune nõ denegatur. Et adde.ſ.qui po.in pig.ha.l.aſſiduis.in glo.j. ⁊ qd no.per Bart.in.l.ſi conſtante.ff.ſolu.matrimo.in vlt.char.in.iiij.q.⁊ per eum,ff.de auro ⁊ argen.lega.l.qui vxori.

1 ☞ Actus inſinuande donationis,pertinet ad donatorem.
2 Ante,⁊ propter,qualiter differunt.
3 Conceſſum aliqd ei,cui minus dʒ ↄcedi:videtur a fortiori concedi ei cui magis debetur.
4 Dos,an ſit de ſubſtantia matrimonij: vel de ſubſtantia legitimationis filiorum.
5 Simplices donationes que dicantur.
6 Statutum in vno correlatiuorum, an videatur ſtatutum in altero.
7 Donatio conditionalis,poteſt inſinuari ante conditionem.

¶ Lex vigeſima.

Cum multe. Donatio q̃ olim añ nuptias dicebaẜ,hodie propter nuptias appellaẜ ꝓprio vocabulo ei impoſito:⁊ põt fieri cõſtãte mr̃imonio. Et pacta dotalia.i.in dote appoſita,in iſta donatiõe correlatiua tacite intelliguntẜ repetita. Et põt donatio ꝓpter nuptias inſinuari tã ante quã poſt mr̃moniũ,q̃cunqʒ mõ durãte mr̃imonio. ¶ Diuiditur in tres partes principales. Primo ponitur quibꝰ modis. Secũdo, tractaẜ de penis. Tertio,tractaẜ de modis inſinuãdi. Et prima pars principalis ſubdiuiẜ in tres particulas: vt patet ſm Jac.de are. Et in prima parte prime partis dĩt ꝙ viri libẽter decipiũt vxores. Scdo,dĩt ꝙ emendato noĩe,emẽdatur vitium qd ex qualitate noĩs ſurgebat. ¶ Tertio dĩt,ꝙ matrimoniũ põt eſſe ſine dote:ſʒ dos ⁊ donatio ꝓpter nuptias nõ poſſunt eſſe ſine matrimonio:⁊ ab eo vt cauſa finali ſuſtẽtatur dos,⁊ donatio ꝓpter nuptias. ¶ Et dĩt imperator ꝙ ea dicũtur eſſe in ſubſtãtia:quorũ cauſa ſubſtãtialis eſt vna.⁊.h.d.vſqʒ ad §.ſancimꝰ. ¶ Ibi,decipiẽdo ſimile verbũ in auẜ.vt immobilia ante nup.circa mediũ. ¶ Ibi,dũ dĩt vxores.quippe mariti ſubductionibus facile decepte:⁊ ꝓpria negligẽtes iura ⁊c.⁊ eſt text. not. ibi,ſuperſedebãt.ſ.mariti vſqʒ ad matrimoniũ: ⁊ poſtea ſm antiqua tp̃a nõ poſſunt inſinuari. ¶ † Et no.ꝙ actus [a] inſinuãde [b] donationis pertinet ad donatorẽ,per hoc tñ non excludit donatariã,quin ad eam pertineat iuriſiurandi poteſtas:ne ſit in poteſtate donatoris donatariam decipere. ¶ Itẽ nota actũ inſinuationis eſſe actũ ſeparatũ a donatione: ⁊ ex interuallu [c] fieri poſſe. ¶ Itã not.ibi tẽpus inſinuãdi actũ,poſt tẽpus inſinuari nõ poſſe. ¶ Ibi, infecte.no.ꝙ donatio q̃ dʒ inſinuari intra tẽpus limitatũ:ſi nõ inſinuatur in tẽpus,ipſo iure caret effectu:licet ibi non corrigatur lex:tñ corrigũtur eius rationes ⁊ argumẽta, que ſumuntur ex ea.⁊ eſt ratio predictorũ: qꝛ verba limitãdi cauſa appoſita,habẽt inducere terminũ,quẽ non lʒ extẽdere:vt.ff.de act.empt.l.qui fundum vẽdebat. ¶ Ibi noĩe.No.de emendatione noĩs: ⁊ ꝙ noĩa debent ſignificare quid
2 rei. ¶ † Ibi lʒ propter.no. differẽtiã inter ante,⁊ ꝓpter:vñ aliud eſt dicere añ guerrã:aliud propter guerrã:ſumpto argumẽto ex hac litera. ¶ Ibi merito.i.a marito. ¶ Ibi.rationabilis.no.differentiã eſſe debere rationabilẽ. nam ſi ratione caret,nõ dʒ eſſe differẽtia: qd valet
3 ad multas argumẽtationes. ¶ † Ibi,melius. no.ꝙ ſi aliquid cõceditur ei cui deberet minus cõcedi:multo fortius cõceditur ei in quo reperitur maior ratio cõceſſionis. Et ideo cõceſſum in perſona maſculi, videtur cõceſſum in pſona
d femine. Et dĩt hic Cy. ꝙ ſi legatũ eſt [d] aliquid monaſterio:⁊ non apparet de quo,ꝙ in dubio

a ¶ Et no.ꝙ actꝰ. Not.ꝙ actus inſinuande donationis ptinet ad donatorẽ,vid text.ſ. de donatio.l.penulti. An. Barb.

b ¶ Inſinuãde. vide bal.in.l.in hac.ſ.d dona.⁊ Ang. in cõſil.cclxxx.i ſi.

c ¶ Ex interuallo. Uide q̃ dixi poſt Bar.in.l.modeſtinꝰ.ff.de donatio. Itẽ an donatio cõditionalis poſſit inſinuari pẽdẽte cõditione,vide ſ.in fi.l.

d ¶ Qd ſi legatum eſt. Si legatũ eſt factũ monaſterio indubio intelligeretur potiꝰ monialibꝰ, q̃ monachis, vid bal.in.l.multis.ff. de ſta. homi.do. Pet.in.c. nimis. d exceſ. prel. dĩt ꝙ creditũ factũ fratribꝰ,intelligitur de fratribꝰ minoribꝰ, nõ depredicatoribꝰ: qꝛ limitabitur vt cõprehẽdãtur femine. Andr.Barb.

e ¶ Subſtãtia. Uide.l.co quis.⁊ ibi Bal.ſ.d natu.lib.

f ¶ Mera donatio vide Bal. i. l.hac edictali.in prin.ſ. de ſecũ.nupt.⁊ in l.j.vnd vir ⁊ vxor.

g ¶ Inſtitutũ. Eſt text. xxvij. q. ij.c. omne itaqʒ.⁊in.c. fi. ⁊ ibi not. extra de condi.app.

videtur relictum monaſterio monialium,⁊ nõ monachorũ:qꝛ maſculi poſſunt robuſtius operari q̃ femine.ad hoc.ſ.ad.l. iul.maieſt. l.quiſquis.§.ad filias.⁊ iſta eſt veritas: quia ceteris alijs paribꝰ,monaſteriũ monialiũ intelligitur pauperius:⁊ locꝰ magis pius:⁊ ideo in legato anime prefertur:qꝛ pauperiori videtur relictũ vt in auẜ.de eccl.tit.§.ſi quis in noĩe.ij.rñ.colla. ix. ¶ Ibi,ſine nuptijs.i.ſine matrimonio:vt.ff. de iure dotiũ.l.dotis.⁊.l.ſtipulationẽ. ¶ Ibi, h
nulla dos ſcʒ cõſtituta:ſed predeſtinata precedit nuptias:vt not.ff.de admi. tut.l.cũ poſt.§. pen.⁊ de condi.⁊ demõ.l.titio centũ.§.titio ge
4 nero. ¶ † Ibi,ſine dote.no.ꝙ dos nõ eſt de ſub
e ſtãtia [e] matrimonij:quandoqʒ tñ eſt de ſubſtãtia legitimationis filiorũ:adeo ꝙ etiã ſunt neceſſaria inſtrumẽta dotalia:vt no.inſti. d nup. §.fi.⁊ dic vt ibi.⁊ diſtingue:vt in auẜ.q.mo.natu.effi.legi.§.ſi vero ſolũmodo.verſic.oĩno em̃. nã ꝙ requirãtur dotalia inſtrumẽta, nõ videtur neceſſariũ ad legitimationẽ naturaliũ:niſi qñ ſuperſunt alij filij,vel nepotes legitimi ⁊ naturales:⁊ vid eo.tit.§.ſʒ neqʒ agricolas. ¶ Ibi, antipherna.i.correlatiue ſeu relatiue oppoſita, vel id eſt correſpõdẽtia. ¶ Ibi,inter donationes ob cauſam.nã titulus dotis,nõ eſt titulus donationis: ⁊ etiã ſi apponatur pactũ de lu-
f crãdo,nõ dicitur mera [f] donatio:vt no.ff.de cõdi.ob cauſam.l.ſi donaturus.§.fi. ¶ Ibi,ſubſtãtia.id eſt cauſa ſublata. ¶ Ibi,ſancimus itaqʒ. hic dĩt imperator ꝙ donatio propter nupt.nõ eſt ſimplex donatio,ſi ideo põt fieri cõſtã.mr̃i. ¶ Ibi dotis donationẽ.no.ꝙ ꝓpter nup.donatio vocatur ꝓpter dotẽ datio. ¶ Ibi,ſimplices.illa eſt ſimplex do.nõ que ex ſe nihil reqrit
5 ad eius ſubſtantiã ⁊ perfectionẽ. ¶ † Ibi,ſimplices.hic dĩt ꝙ ſimplices donationes inter virũ ⁊ vxo.nõ ſunt ꝓpter nup.ſʒ propter matrimoniũ cõſtãs vetite inter vi.⁊ vxo.⁊ ratio eſt: qꝛ qñqʒ libido:vt.ff.de act.⁊ obl.in.l.fi.qñqʒ eſt: qꝛ propter donationẽ alter deducitur in egeſtatem:quãdoqʒ per talẽ non donationẽ ſequitur indignatio animorũ:⁊ exinde diuortiũ. Et hec omnia ſunt ↄ bonos mores, ⁊ cõtra bona
g matrimonij.matrimoniũ em̃ nõ eſt inſtitutũ [g] libidinis cauſa,ſed liberorũ procreandorum:⁊ iſtud eſt illud bonũ,qd appellatur proles. Itẽ eſt inſtitutũ vt ſit perpetuum.nõ vt fiat diuortium:⁊ illud appellatur ſacramentũ. Item eſt inſtitutum vt inter eos ſit fides:non ſolũ in eo qd reſpicit pudorẽ matrimonij: ſed etiã vt in i
cũctis ſit caſtitas, amor honeſtas,ↄ qd bonũ opponitur extorſio, ſeu depauperatio, ⁊ per
h hunc tex. [h] dicunt doc.ꝙ talis donatio,cum ſit ↄ bonos mores,non ↄfirmatur iuramento.hoc tʒ do.Bar.in l.Seius ⁊ augerius.ff.ad.l.falci. ⁊ per do.Guil.de cug.in.l.ſed ⁊ ſi poſſeſſori.§. itẽ ſi iurauero.ff.de iureiur.⁊ Cyn. in. l.j.ſ.de ſac.ſan.ecc. ¶ Eſt ⁊ alia ratio ſpecialis in vxore donãte viro: qꝛ preſumiẜ decepta ſuaſionibus viri,vt dixi in.l.j.ſ.eod. vnde qd eſt nullũ ratione doli preſumpti,non videtur iuramẽto firmari. ¶ Sed ↄ iſta inſtatur ſic. Illud qd eſt
i cõtra bonos [i] mores eſt perpetuo prohibitũ:⁊ nõ põt cõfirmari:vt.l.titia.ff. de verb. obl.⁊.ff. de leg.iij.l.turpia.⁊.ff.de pact.l. iuriſgẽ.§.⁊ generaliter. Sed donatio inter ↄiuges firmatur morte, ergo vere ⁊ proprie loquendo nõ eſt ↄ bonos mores.dic vt dixi in d.l.j.de ſac.ſan.ecc. ⁊ per Bar.in.l. ſi quis pro eo.in fi.ff.d fideiuſſ. ⁊ no.ſ.de legi.l.nõ dubiũ. ¶ Ibi vetite.not.ꝙ illud qd eſt prohibitionis cauſa,nõ poteſt eſſe cauſa permiſſionis. ¶ Ibi,libidines.põt eſſe iuſta cauſa inductiua ad matrimoniũ: lʒ apoſtolus dicit: accipiat vnuſquiſqʒ ſuã, propter fornicationẽ,⁊ exponit,ſcʒ vitandã cum extranea. ¶ Item cum ſua vxore nimia eſt reprobata. ¶ Ibi, ſi igitur. hic dicit imperator quod licitum eſt facere iſtam donationem propter nuptias ⁊ quod pacta dotalia dicantur in iſta

tacite

h ¶ Et p hũc text. donatio inter vi. ⁊ vxo.nõ cõfirmatur iuramẽto,vid Ang.in. l.ſi qs p eo.ff.d fideiuſ.vbi tʒ ↄtriũ. Idẽ voluit Jo.an.in rub. de dona. inter vi. ⁊ vxo.in addi.ſpe. Idẽ tʒ Sali. hic. ⁊ Bal.in.l.j.ff.de do.inter vi.⁊ vxo. ⁊ Sali.ibi. Idem firmat Pan.d ca. in ↄſi. xcvij. Idẽ voluit Bar. in.d. l.etiã.in l.cũ quis. de lega.iij. Cy.in. l.j.ſ.de ſac.ſan.ec. ita ↄſuluit.bar.tʒ ꝙ ↄfirmetur iuramẽto in. l. ſi quis p eo.ff.de fideiuſ. ⁊ in.l. ſeius.ff.ad. l.falci. pe.de anc. in.c.cũ cõtĩgat.d. Ant.⁊ do. Abb. ibi. de iureiuran. Fred.d ſe.in ſuis ↄſilijs. Raph.in. d.l.ſi quis pro eo. Jo.d lig.in cle.j.d iureiur. ⁊ d. Car. ibi.d. Abb.in.c.ſi. de do.inter vir. ⁊ vxo.vid in illo cõſil. plene Jo. de imõ.in.d.c.cũ cõtingat.ad fi. An. Barba.

i ¶ Cõtra bonos. Sʒ iſta ratis colligitur p not. in.l. nõ dubiũ.ibi. Itẽ ſi iuro filiũ exheredare, iuramẽtũ nõ valet, tãquã illicitũ, ⁊ ↄ bonos mores diuinos,⁊ naturales.c.quintauallis.extra de iureiur.tñ aliquo caſu põt filius iuſte exheredari: ⁊ ſic licet nõ habeat perpetuã cauſam exheredationis: tamẽ iuramento non validatur.

tacite repetita niſi aliqua fuerint expꝛſſa in ipſa
donatione.nã expꝛſſum remouet preſumptio-
nẽ taciti.⁊ eſt ratio: qꝛ oẽ tacitũ venit ſupple
tiue ſed expꝛſſum ſuppletionẽ nõ recipit:qꝛ eſt
expꝛſſum determinato modo.¶ Ibi pacta cõ-
uẽta,ſcilicet expꝛſſa in donatione.ſimilẽ dictio-
nẽ habes.ff.ď leg.j.l.Imperatoꝛ.⁊ no.j.ď pact.
conuẽ.l.fi.⁊.ẜ.de ꝑcu.l.maritus.¶ Ibi re ipſa
id eſt tacite.¶ Ibi equis paſſibꝰ.id eſt equali
6 cõuentione.¶ †Et not.ᵃ ꝙ ſtatutũ vel cõuẽ-
a tũ in vno coꝛrelatiuoꝛũ, intelligit̃ etiã in alio
eſſe ſtatutũ.¶ Ibi,ita tamẽ. hic dicitur quod
equalitas dꝫ eſſe in quãtitate, ⁊ nõ in quotita-
te.⁊ dt qď legis interpꝛetantis ⁊ interpꝛetate
idẽ dꝫ eſſe ſenſus ⁊ intellectus.ↄcoꝛ.in aut.de
filijs ante dona. inſtr.na.§.fi.Ibi,partibus.ſcꝫ
q̊tis, vt ſi lucratur dimidiã dotis, alter lucre-
tur dimidiã donationis.¶ Ibi,diſparibꝰ.no.
b qď maiusᵇ trahitur ad minus: ſed aliquid non
trahit̃ ad nihil.E facit optime ad literã.l.hac
edictali.in pꝛin.⁊ no. optime text.Ibi,ſimiliqꝫ
modo dt imperatoꝛ ꝙ donatio ꝓpter nuptias
etiã ſi ſit facta ante nuptias,põt inſinuari. qñ-
7 cunqꝫ matrimonio cõſtãte.¶ †Ibi,nõ autem
arg.qď donatio ↄditionalis põt inſinuari an-
te ↄditionẽ:lꝫ h̊ nõ ſit neceſſariũ. alias ex foꝛ-
ma iuris cõis, vt hic in donationeꝑꝑ nuptias
vel in donatione ſimplici diſponẽte h̊ ſtatuto.
Ibi fieri.no.qď qcqd põt aliq̊ tpe fieri põt ali-
que tpe ↄfirmari. Nã inſinuatio de qua hic lo-
quitur,eſt quedã cõfirmatio, Ibi,multo ma-
gis inſinuari,durantibus nuptijs. Ibi oĩbus.
hic dt Imperatoꝛ ꝙ ꝑ hãc.l.nihil mutatur de
legibus,que loquuntur in ſimplici donatione.

¶ Authentica.

PErmiſſa. Pꝛo donatione propter nuptias
competit in rem actio mulieri. h. d.
Quod intellige in tribus caſibus.
Pꝛimo,ſi ſoluto mrĩmonio non redditur dos
mulieri.Secũdo,ſi ſol. mat. dꝫ iſtã donationẽ
c lucrari ex pacto Tertio, cõſtante ᶜ matrimo-
nio maritus vergit ad inopiã.alias ſi ↄſtat ma
trimoniũ:⁊ vir eſt locuples mulier a viro talẽ
rem donatam nõ vendicat: qꝛ eius fructus dꝫ
eſſe apud vtrũ,vt aut.dos data. Ab extraneo
aũt poſſeſſoꝛe,q nõ haberet titulũ a viro:bene
poſſet vendicare : qꝛ domina vel foꝛte etiã ab
habente titulũ:qꝛ talis ti.pꝛo nullo habetur.ẜ.
ad velle. aut. ſiue a me.⁊ ꝙ no.in. d. aut. dos
1 data.⁊ inſti.de dona.circa mediũ.¶ †Oppo.
nã aut.ſiue a me.dt qď iſta res donata eſt mu-
lieri hypothecata ꝓ reſtitutione dotis. tunc ſi
eſt hypotecata:g̃ nõ ꝓpꝛia:vt.l. neqꝫ pignus.
de reg.iur. Sol.fauoꝛe dotis cauſant̃ incõpa-
tibiles adiectiões.ẜm Cy. Uel dic.aut inter-
uenit pactũ de lucrãdo,⁊ tũc nõ dat̃ hypothe
caria ꝓ iſta re donata:aut nõ interuenit pactũ
de lucrãdo,⁊ tũc res donata redit ad dominiũ
viri:vt.l.ſi liberis.ẜ.eo.⁊ cõpetit hypothecaria
2 mulieri,⁊ hec melioꝛ.¶ †Uel ſi vis tueri pꝛi-
mã ſolutionẽ, dic ꝙ habẽs dñium iure ſingu-
lari,poteſt iure cõmuni hypothecam habere:⁊
econtra.arg.ff.de capt.l.In bello.§.ſi quis ſer-
uum.⁊ facit.j.ſi antiquioꝛ creditoꝛ.l.j.

1 ☞ Dos data meretur donationẽ ꝓpt. nupt.
Uir non ſubſtinens onera matrimonij,an lu-
cretur dotem:numero.2.
3 Donatio propter nuptias,quare fit.
4 Uxoꝛ quo iure petit ſibi fieri donationem pꝛo-
pter nuptias.

¶ Authentica.

1 DOs data. †Notabilis eſt valde, ⁊ dt quod dos
data meretur donationem propter
nuptias coequalẽ ſibi in quantitate ⁊ quotita
te ⁊ pactis:ita intelligit glo. ¶ Scđo dicit ꝙ
ſi mulier nõ dedit dotẽ,ſed ꝓmiſit.vt vult dare
⁊ offerre:deponit ⁊ cõſignat,ſi res eſt cõſigna
bilis:vel offert tãtũ,ſi immobilis(qď ſimile eſt
dationi)⁊ ꝓmeretur dationẽ. Sꝫ ſi differt do-
tis pꝛeſtationẽ,nõ meretur ꝓpter nuptias lar-
gitionẽ.h.d.¶ Ibi pars mulieris.hoc eſt ipſa
mulier,vel alius ꝑ ea. ¶ Ibi,recuſetur:qꝛ vir
recuſat recipere dotẽ. Sed pone ꝙ iſta dos of
d fertur ᵍ viro:dũ eſt in articulo moꝛtis. ad hoc,
vt mulier ſuperſtes donationẽ ꝓpter nup.lu-
cret̃ ex pacto ď lucrãdo:an hoc ſufficit,licet vir
recipere nolit:videtur ꝙ ſic,pꝛopter gñalitatẽ
huius litere.Uidetur in contrariũ:qꝛ cum vir
ſit in articulo moꝛtis:ſimilis eſt moꝛtuo:vt.l.in
hac.ff.de triti.cõdi.⁊ qꝛ incongruo tpe fit obla
tio:cũ vir amodo nõ eſſet fructus perceptur⁹.
arg.ff.de ſolu.l.ſi ſoluturus.⁊.ff.ſol.matr.l.filie
emãcipate.⁊ hoc puto verũ.¶ Ibi,cõſtetur.i.
pꝛoteſtetur mulier qď nõ ſtat per ſe. ¶ Ibi,ſi-
e gnaculo.ᵉ no ex ſignaculo ᶠ res cognoſci vnde
f balle mercatoꝛũ pꝛeſumũtur eoꝛũ, quoꝛũ ſunt
g ſignacula,⁊ vide Bar.in.l.eum qui. ᵍ §.fi. ff.de
h fur.¶ Ibi,ingrediẽs iudiciũ.no. ʰ optimã li-
terã,qď duplex eſt modus offerẽdi. Unus eſt,
qď offerat ipſi parti. Alius eſt,qď offerat ipſi
iudici:⁊ pars citetur,qď veniat ad recipiendũ,
Ibi,exactio,quaſi diceret hoc facto mulier põt
cõpellere virum ad donationem pꝛopter nup.
i ẜm Old.¶ Ibi,at ſi per dilationẽ. ⁱ no. ꝙ qui
differt facere qď debet, nõ poteſt petere quod
ei debetur, ſi facere debitũ ex parte ſua. cõcoꝛ.
2 l.ſi non fuerit.ff.de iureiuran.¶ †Item in iſta
k litera eſt optimum ar.quod ſicut iſta mulier ᵏ
nihil lucratur:qꝛ nõ ſuſtinet onus dotis dãde:
ita econtra vir non debet lucrari dotem,ſi one
ra matrimonij non ſuppoꝛtat: vt.ff.ſoluto ma
trimo.l.ab hoſtibꝰ.§.ſi vir.ſiue loquamur in lu-
cro ſtatuti,ſiue in lucro pacti.Nam ſtatutũ qď
aliquo pacto deſcendit, pacti interpꝛetationẽ
recipit cum tale ſtatutũ dicatur pactum: vt in
rubꝛ.de decre.decu.lib.x.⁊ de regu.iur.l.nec ex
pꝛetoꝛio.⁊ que ſit long.cõſuetudo.l.ij.in gl. ma
gna.ver.tertij dicunt.¶ Oppo.ↄ hanc aut.nã
ſi vir tenetur recompenſare vxoꝛi equaliter in
re,vel quãtitate,iã ſequitur ꝙ vir ex dote nullã
recepit vtilitatem : qꝛ recompenſauit mulieri
equalitatem. Reſpõ.iſta ratio non pꝛocedit:
l qꝛ ipſe habuit vtilitatẽ fructuumˡ:⁊ nõ mulier
3 ẜm Odoff.gloſſ.⁊ omnes.¶ †Sꝫ ſtatim que
m ro; quare ergo fit iſta donatio ᵐ ꝓpter nup.
Nam ſi fructu caret,inane eſt qď geritur: ⁊ va
na nomina ſunt abolenda: vt. j. de lat.li.tol.in
l.j.Solu.pꝛopter iſtos duos effectꝰ fit iſta do-
natio.pꝛimo,pꝛo dotis ſecuritate vxoꝛis.ſcđo,
pꝛo lucroꝛũ ⁊ pacti paritate:⁊ ſic non ob.Sed
n ſtatim opp.ꝙ nos videmꝰ de cõſuetudine ⁿ nõ
ſeruari:ergo ius huius aut.eſt ſublatũ pꝛopter
diſſuetudinẽ.Sol.ↄcedo,vbi eſt pꝛeſcripta iſta
talis diſſuetudo:quia per tãtũ tempus cuius
cõtrarij memoꝛia nõ exiſtit.in illo loco nõ fuit
hec aut.ſeruata.quo caſu nõ impeditur pactũ
lucrande dotis:licet nulla donatio fuerit cõſti
tuta:ꝙ ſecus eſt de iure cõmuni,niſi poſſit im
putari mulieri cauſa quare nõ poſſit donatio
cõſtitui:nam tunc etiã tenet pactũ lucrãde do
tis ẜm glo.que incipit,ſed quid ſi nec.quã not.
o ¶ Dicit do. Odo.ꝙ ẜm legem lombardam ᵒ
aliter tenetur:⁊ qď aliter olim fiebãt cõtractꝰ
in ciuitate Bononie : qꝛ vir donabat mulieri
medietatẽ oĩum bonoꝛũ, ⁊ quartam reſidui:ſꝫ
dicit ipſe quod illa lex lombarda nõ eſt lex,nec
ratio:⁊ ideo receſſit ab aula.Et dicit qď illam
legem cõpoſuerunt vel ſtatuerũt quidã reges:
qui vocabantur lõgobardi, id eſt apuli:qꝛ ha-
4 bebant lõgas barbas.i.magnas. ¶ †Modo
p ſtatim queritur, que iure ᵖ petit mulier hanc
donationẽ ſibi cõſtitui,que dotem dedit:qui-
dam dicunt cõdictione ex iſta aut.Alij qď of-

a ¶ Et not.No.ſta
tutũ in vno coꝛre
latiuoꝛũ intelligit̃
in reliq̃,viđ Bar.
in.l.fi.ff.ď accept.
⁊ in.l.fi.j.de indi.
vidui.bal.in.l.ne-
mo.ẜ.de ſacr.ſan.
eccl.⁊ in.l.ſi cõue-
nerit.ff.ď pac.Sa
ly.i.l.generaliter.
§.cum autem.j.ď
inſt.⁊ ſubſt.And.
Barba.
b ¶ Maius.Uide
in.l.lege.j.ď pact.
conuen.
c ¶ Cõſtãte.Adde
iſtis Bal.in aut.
ſiue a me.ẜ.ad vel
leianum.
d ¶ Offert. Facit
ꝙ no.hic in gl.fi.
e ¶ Signaculo.No.
qď eoꝛũ pſumunt̃
res quoꝛũ ſunt ſi-
gnacula, viđ que
notaui ad bar. in
l.diſtrahẽte.ẜ. de
reb.alie. non alie.
And.Barb.
f ¶ No.ex ſignacu
lo.Facit.l.qď ſi ne
que.§. fi.ff. de pi.
⁊ cõmo.rei ven.
g ¶ L.eũ q. Foꝛ-
te voluit allegare
bar.i.l.ſi qs vxoꝛi.
§.apď labeonẽ. ff.
de fur. qꝛ dictum
illud nõ reperio.
h ¶ No.Facit ad.l.
acceptã.ẜ de vſu.
i ¶ Per dilationẽ.
No.qď qui differt
facere qď dꝫ, non
p̃t petere quod ei
debetur viđ Bal.
in.c.i.i titu.quare
dominꝰ feu.ꝓ pri.
priue.viđ Ioã.de
imo.conſil.xv.vbi
cõſuluit qď ñ põt
[illegible]iuari ex interuẽ-
tiõe,q̃ illã nõ ſer-
nat.c.ꝓuenit.ď iu
reiur.vide elegãs
cõſil. Lud.roma.
ccxlj.viđ.ca.anſit.
de ap.vbi.d. Pe.
colligit quod fru
ſtra petit debitũ,
qui qď debet non
pendit,vide gl.in
c.j. de mu.peti. q̃
dicit fruſtra quis
petit debitũ, qui
non ſoluit qď de-
buit.⁊ in. l.cũ pa.
§.illi.de regu.iur.
qď ille qui petit
penam , dꝫ liqui-
diſſime ꝓbare im
plemẽtum ex par
te ſua. facit quod
habetur in capit.
intelleximꝰ. ď iu-
di. vbi ille q petit
penam: dꝫ eſſe ex
tra oẽꝫ culpã. fa-
cit qď voluit bal.
in.l. ſtipulationẽ.
ff.de iur. dot. vbi
allegauit.l. ſi non
fuerit.ff. ď inreiu.
⁊ faciat qď vo-
luit Ludo. ro. in
l.ij.§.item ſi in fa-
cto.ff.de verb.ob.
vbi dicit quod ad
implẽs contractũ
ex parte ſua, po-
teſt petere penã
a non implente:
non tamẽ allega-
uit aliquid.And.
Barba.

k ¶ Mulier. Ma-
ritus nõ lucratur
dotem, ſi onera
matrimonij non
ſuſcipit.⁊ facit ad
queſtionem Bar.
in.l. nihil. rerum
amot. ⁊ hic adde
Bal.in.l.quod in
vxoꝛẽ. ẜ. de neg.
geſ. ⁊ ſequit̃ pau.
de ca.in.l.ſi ab ho
ſtibus.hic alleg.
l ¶ Fructuũ. Viđ
Bal.in aut.ſiue a
me.ẜ.ad velleia.
m ¶ Donatio.Ui-
de gl.inſtit.de do
na.§.eſt ⁊ aliud.
n ¶ De cõſue.Ad-
de no. per gl.in
aut. equalitas. j.
de pac.conuen.⁊
in coꝛpoꝛe vnde
ſumitur.
o ¶ Quod ẜm legẽ
lõbardam. Not.
ď lege lombarda.
viđ Bal.in.l.ſi in-
nita.j.ď nup.⁊ ibi
remiſi.⁊ in.c. iij.ď
cõſtitu.⁊ ibi dixi.
Andr.Barba.
p ¶ Quo iure. Sꝫ
tamẽ gl.ẜm opin.
Azo. videtur te-
nere ꝙ ipſo iure
dicatur cõſtituta.
⁊ iſta videtur eſſe
cõmunis opin.vt
refert Bar. in.l.ſi
cõſtante. in. iij.q.
iij.partis.ff.ſolut.
matri.

ficio iudicis.d. Odof.tʒ primam opi.qꝛ verba
legis diriguntur in ipſum maritũ per modum
obligatiuũ:ſed qñ verba legis dirigerentur in
a ipſum iudicē[a]:puta qñ lex dicit ꝙ iudex decer
nat alimēta:vel qđ iudex interponat aliqđ de⸗
cretum:tunc officiũ iudicis imploratur.⁊ not.
hāc doctrinā:qꝛ cũ interponere decreta nõ ſit
in partiũ poteſtate,ſed in poteſtate iudicis,in
hoc merito ⁊ ĩ ſimilibꝰ ꝯpetit officiũ iudicis:
vt.ff.de dā.infec.l.iiij.§. duas. ¶ Denuo que⸗
b ro,an ꝓcedat iſte libellus:[b] Petit mulier ſibi
donationē ꝓpter nup.tradi:an vero debeat pri
mo petere cõſtitui,poſtea tradi.⁊ formaẗ ſimi
lis qđ in aduocato, cui dʒ cõſtitui ſalariũ pro
eius facũdia,vtrũ procedit libellus,ſi nõ petat
ſibi conſtitui:ſed ad ſoluendum condēnari. đt
Jac de are.ꝙ totũ hoc poteſt peti in eodem li
bello.i.cõſtitui,⁊ ſolui. ¶ Item dicit ꝙ poteſt
concipi libellus ſub breuibus verbis,ſcilicet ꝙ
petatur ſolui: quia effectus libelli ⁊ rei debet
conſiderari,ſecundum Jac.de ra.⁊ Cyn.

1 ☞ Inſinuari aliqua per te, ⁊ ab alio pro te,
paria ſunt.
2 Contractus concium, vel affictus, ⁊ ſimiles,
an ſint contractus nominati.

¶ Authentica.

EO decurſum. Hec auẗ.
ponitur vt diſtinguat.l. codicis.nā
in.l. codicis dicebatur ꝙ donatio
ꝓpter nup.debebat ĩſinuari etiā cõſtāte matri
monio. ¶ Sed iſta auẗ.ꝗ cõtinet ius poſitiuũ:
qꝛ tota materia fundaẗ in iure poſitiuo.primo
premittit quoddā preābulũ.ſ. ꝙ donatio pro⸗
pter nup.eſt ſpecialis ꝯtus.i. ꝓprius,diſtin⸗
1 ctus,iuſtus,⁊ validus:ſicut tex.đt in alia mate
ria:etiā.l.j.de iure emph.Secđo ſubdit ꝙ dona
tio pp nup.in qua eſt appoſitũ pactũ de lucrā
2 do cõſimile pacto dotis, mulier ꝗ nõ inſinuat
donationē ꝓpter nupt.[c] nõ mereẗ penā, quin
exiſtēte cõditione lucretur.Sed vir q non inſi⸗
nuat,meretur penā:ꝙ ſibi nõ ꝓdeſt pactũ lu⸗
3 crāde dotis.h.d.hec auẗ. ¶ † Ex qua no.ꝙ pa
ria[d] ſunt aliqua inſinuari ꝑ te,vel ab alio ꝓ te.
¶ Itē no.ꝙ fauorabilior eſt mulier ꝗ̃ vir cir⸗
ca inſinuationē.[e] ¶ Itē no.in iſta auẗ.inſinua⸗
tionē ab altera parte fieri poſſe. Itē iſta auẗ.
eſt arg.qđ in tali inſinuatione nõ reqritur cita
tio[f] partis,cũ poſſit explicari ab vna parte ſi⸗
ne alia:vnde cũ preſentia alterius nõ reqritur:
tũc arguo ſic.Citatio nõ fit niſi ꝓpter habēdā
preſentiā,ergo ſi nõ requiritur preſentia,ꝗ nec
citatio.Iſta ratio colligiẗ ex glo.no.in.l.iij.§. ſi
cauſa cognita.ff.de bon.poſ.facit.ĵ.q admit.l.j.
⁊ ibi per Cy. Ibi,eo decurſum.q.d.hoc ius no
uiſſimũ. Ibi. ſpõſalitia largi.[g] i.donatio pro⸗
pter nuptias. Ibi,ſpecialis ſit ꝯtus. i. ꝓpter
ſingularē ſuā naturā reponiẗ ſub ſpecie ꝯtus.
⁊ per hanc operationē trāſit in ſpeciale nomē
ꝯtus:ergo parit actionē:⁊ ſic videtur ꝙ ex nu
do pacto[h] donationis ꝓpter nup.põt agi. ar.
huiuſ literẽ ſm Cy. ¶ † Quero,quid de ꝯti⸗
bus,qui habent nomē a cõſuetudine, vel ſtatu
to:vt eſt ꝯtus ꝯcium,vel affictus,vel ſimiles,
qui ratione cõſuetudinis vulgi diciẗ ꝯtus no
minatus:vt. ff. de preſcri.ver.l. naturalis.§.at
cũ do.⁊ ideo đt Bar.[i] ꝙ iſta non ſunt nomina
ꝯtuum nominatorũ: ſed ſunt quedā nomina
materialiter poſita:niſi ſtatutũ expreſſe diſpo⸗
neret ꝙ talis ꝯtus eſſet ꝯtractus nominatus
ſm Bar. ¶ Ibi.licet in viri perſonā.j.dicere
qđ ille qui donat vxori tue propter te.primo fa
cit donationē in te:licet celeritate actuũ vnus
actus occultetur.l.iij.§.ſciendũ. ff. de dona.in⸗
k ter vir.⁊ vxo. ¶ Et no,[k] ꝙ in perſona alicuius
l dicitur fieri, qđ eius noie fit. [l] habes.l.⁊ glo.
paruā:ꝗ̃ tene mēti. ¶ Facit ad materiā ſtatu⸗

a ¶ Iudicē. Vide
no.per Bar. in.l.
j.in.ij.q.ff.de con⸗
di.ex lege.
¶ Libellus. Viđ
in ſi.no.per Bar.
⁊ doc. in. l. j. ĵ.de
execu.rei iud.
c ¶ Propter nup.
Si donatio ꝓpter
nuptias nõ eſt in
ſinuata, valet, vt
poſſit petere do⸗
tē ex pacto de lu⸗
crāda dote: ⁊ viđ
gl.ſi.hic, ꝗ decla⸗
ratur per Bald.
in.l.ſi.in prin.ĵ.de
iure do.⁊ ibi etiā
viđ ſi ſtatutũ vult
ꝙ maritus lucre⸗
tur dotē, an hoc
ꝓcedet ſi inſinua⸗
tio non eſt facta.
d ¶ Paria. Facit
qđ no.Bar.in.l.ſi
res. in ſi.ff.q mo.
pig.vł hypo.ſol.⁊
in.l.ſi.ĵ.đ iure do.
e ¶ Inſinuationē.
Vide ꝗ no. Bal.
in.l.ĩ hac.ĵ.đ don.
f ¶ Citatio. Vide
Bar.in.l.in hac.ĵ.
de donatio.
g ¶ Spõſalitia lar
gitas. An ſi đ no
uo inducatur cõ⸗
tractꝰ ex ſtatuto,
vel cõſuetudine,
dicatur nomina⸗
tus an innomina
tus,vide Bar.in
l.iuriſgē. §. quin⸗
imo. ff. de pac. ⁊
Ang. in corpore
vnde h auẗ.ſumi
tur.And.Bar.
¶ Pacto. Vide
gloſ.⁊ Bal. in.l.j.
ŝ.eod.

ti:ſi quid fieret in perſonā, ſtatutum cõſiderat
factũ in legē effectũ facti. Ibi,quatenus. q.d.
iſta perſona donat vxori pp nup.vel donat vi⸗
ro quatenus eſt in ꝯtu donationis ꝓpter nu⸗
ptias. ¶ Ibi:cõſcribat.i. conſeruat docationē
ꝓpter nuptias. ¶ Ibi,hoc.ſ.qđ nõ requiratur
inſinuatio. Ibi,quātitas:qꝛ ex eadē cauſa que⸗
ritur,in qua requireret,inſinuatio,ſi eſſet ſim⸗
plex donatio. Ibi,cõcedāt.ſ. lucri dotis,qñ pa
cta valeāt.dic vt no.in.l.j.in prin.ff.de do.pre⸗
leg. Ibi,viri.punctua ſibi, Ibi actionē.ſ.vir qui
nõ inſinuat ſm gl. ¶ Modo reuoco in dubiũ.
m đt ſtatutũ[m] ꝙ quicunqʒ habuerit inſtrumen⸗
tum donationis,inſinuet intra ſemeſtre, alias
nõ valet:an habeat locũ in donatione propter
nupt.vel in pacto lucrāde dotis:videtur ꝙ ſic:
propter generalitatem verborum ſtatuti.l.in
fraudem.§.ſi.ff.de teſt.mi. In cõtrarium vide⸗
tur:qꝛ verbum donatio ſimpliciter prolatũ,in⸗
telligitur de donatione ſimplici:ſed iſta nõ eſt
donatio ſimplex. ŝ.e.l.cum multe.§. ſimplices.
Itē qꝛ iſte cõtractus non hʒ ſingularem natu⸗
ram:vnde niſi de eo ſpecialiter exprimatur, nõ
cõprehendetur ſtatuto. Item alias vis cauſe
quandoqʒ diſtinguit ſtatutũ:vt.l.ſi ſerui. ŝ. de
noxali. Itē ſi iſta pacta collata ſunt poſt mortē.
⁊ nomine donationis,ſimplex cõtinetur dona
tio,non confirmanda per mortē. ff. de dona.l.
filiuſfa.§.ſed enim.facit.ĵ.de do.cau.mor.l.ſi.

¶ De nuptijs. Titu.iiij.

¶ Dixit de preambulis nuptiarũ, nũc de nu⸗
ptijs. Nuptie autē dicũtur dupliciter:vno mo⸗
do matrimoniũ.ff.de reg.iur.l.nuptias.ſecun⸗
do modo dicuntur feſtiuitates,⁊ põpe nuptia
les.ĵ.eo.l.ſi donationũ.⁊.l.ſancimus.dic vt ibi.

1 ☞ Preſes,an poteſt ſe interponere diſcordan
tibus tutoribus,vel cõſanguineis ſuper ma⸗
trimonio pupille.
2 Statutum diſponit ꝙ minor non poſſit con⸗
trahere ſine conſenſu duorũ propinquorum,
minor vult facere contractum valde vtilem,
vnus conſentit:alter non:quid erit.
3 Pater an poſſit in teſtamento cõmittere ali⸗
cuius arbitrio maritandi filiam.

¶ Lex prima.

CVm de nuptijs. k
¶ Quādo ſuper maritāda pupilla
diſcordāt cõſanguinei ⁊ tutor,arbi
trium iudicis eſt neceſſariũ, qui dʒ eligere qđ
eſt vtilius puelle,⁊ nõ pati qđ eſt inutile. No.
ꝙ inter diſcordantes iudex dʒ eligere meliorē
⁊ equiorē partē. ¶ Caſus. A.deceſſit relicta fi⸗
lia pupilla.tutores volunt eā deſponſare Pe
tro,ſed coniuncti puelle volunt eā deſponſare
Jo.queritur,cui debeat deſponſari: rñdetur,
ꝙ qñ eſt contentio inter cõiunctos ⁊ matrem,
vel cõiunctos ⁊ tutorē. Iudex ſuꝑ hoc aditus,
vtilitatē puelle conſiderando, arbitrium ſuum
interponet. ¶ Ibi nuptijs.id eſt ſponſalibus. l
¶ Ibi,futuro marito,id eſt futuro matrimo⸗
nio. ¶ Ibi conuenit.concordia,ſed diſcordia.
¶ Oppo.qđ imo arbitrium iudicis nihil ope
retur:cũ ſponſalia non poſſint cõtrahi ſine vo m
luntate pupille.ĵ.eodē.l.in copulandis.⁊ ff.de
ſpon.l.ſi puelle. Solu. quantũ ad ſubſtantiam
ſponſaliũ requiritur conſenſus puelle:tamē ne
decipiatur a tutore,vel propinquis,dʒ interue
nire iudex, non patiendo quid fieri cõtra vti⸗
litatem puelle:nec eam duci ad domum ſpõſi:
1 ⁊ ita practicatur. ¶ † Nota qđ licitum eſt tu⸗
tori,curatori, ⁊ cõſanguineis diſcordantibus
ſuper hac cauſa adire preſidē,⁊ eius officiũ im
plorare. Et ſi tu dicis:iſta cauſa ꝑtinet ad epi⸗
ſcopum potius quam ad iudicem ſecularem.đ
ordine

i ¶ Quia bar.hāc
legē non expedit,
nec Bal.meminit
hoc loco vbi nā
hoc tractet,adde
qđ Bar. đ hoc in
l.iuriſgentium. §.
quinimo. in. vj.
col.in X. quero đ
cõſuetudine. ff. đ
pac. ⁊ ibi per eũ:
an huiuſmodi cõ
tractus ſint veſti⸗
ti,an nõ. Tu preter
bar.ibi ⁊ doc.
addđ Ang.in auẗ.
de non alie. §. lex
itaqʒ . vbi habes
an ſint nominati
necne. Et viđ eũ⸗
dē Bal. in. l. j. ad
ſi.C. de re. ꝑmut.
Et debēt huiuſ⸗
modi ꝯtus in⸗
telligi iuxta ꝯſue
tudinē ⁊ ſtatuta
loci vbi ſiunt:vt ꝑ
Bart.in. l. ꝯtiſſe.
ff.de act.⁊ obli.in
l. ſemper in ſtipu
lationibus.đ reg.
iur.in.l.nemo. de
duo. reis. ⁊ ibidē
ꝑ Alex.viđ Abb.
in.c.ad noſtrā.de
reb.eccl. nõ alie.⁊
in.c.cũ M. de cõ
ſtit.ꝑ me in. l.cũ
quid.ff. ſi.cer.pe⸗
ta.vbi ſcripſi poſt
bar. Phili. Dec.
k ¶ Et no.ꝙ in ꝑ⸗
ſona dñi dicitur
fieri, qđ ſuo nomi
ne alicui fit. vide
ſingu.caſum. in.c.
ſciāt cũcti.de ele.
in.vj.⁊ viđ caſum
no.ꝑ Bal.in.l.oſ⸗
ſa.§.ſi.ff. de reli.⁊
⁊ glo. ſm Ange.
valde ſing. ff. ne
quis eum. in.l.ij.
ad ſi. vel.iij. An⸗
dreas Barba.
l ¶ Nomine ſit. Fa
ciũt no.per Bar.
in.l.ſed ſi vnius.§.
ſi ſeruꝰ. ff. đ iniu.
m ¶ Statutũ. Vi⸗
de per Bart.ĩ.l.j.
in ſi.ff.de dona.